1898:2266.

I. évfolyam. Szeged, 1898. julius hó 25. 16. szám.

UJKOR

ORSZÁGOS PINCZÉRLAP.

Megjelenik minden hó 10-én és 25-én.

Előfizetési ár:

BELFÖLDÖN:	KÜLFÖLDÖN:
Egész évre . . 6 frt — kr.	Egész évre . . 6 frt 80 kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.	Fél évre . . . 3 frt 40 kr.
Negyed évre . 1 frt 50 kr.	Negyed évre . 1 frt 70 kr.

SZERKESZTŐ ÉS LAPTULAJDONOS:

FLÖR GYŐZŐ.

Szerkesztőség és kiadóhivatal, hova a lap szellemi részét illető közlemények és előfizetési pénzek küldendők:

Polgár-utcza 21. szám.

Hirdetések jutányos áron felvétetnek ugyanott.

Országos Pinczéregylet és socialismus.

Segíts magadon, az isten is megsegít.

Pessimist. Humanioria.

A regeneráló társadalmi eszmék mindig forradalmiak voltak s mindig azok lesznek az ultramontanismus maradisága, mozdulatlanságának szemében; s míg valamely javító, tökéletesitő eszme a vajudas stadiumán keresztül nem tört: addig a konservativ irányzattal küzdenie kell; de ha egyszer elérte czélját, ha be tudta magát olvasztani az általános társadalmi életet vezető eszme-tényezők közé: egészen más oldaról nézik akkor a minden javitásnak megátalkodott torpeeszű ellenségei.

Nevezetes felfogással kell megküzdenie továbbá az eszmének ma. Egy egészen uj felfogas a szellemi mozgalmak terén.

Ugyanis: ma a mindennapiasság csendes tengerében elmerült közember, ki nem lát természetesen maga előtt egyebet, mint embertársainak egyhangu hullámzását, ki nem ismeri a fejlodési átalakulásokat megindító természeti tenyezőket, ki nem tudja, hogy eszmék is vezetik a társadalmi életet, nem csak az ehség, meg a szerelem: ha valamely, neki idegen aramlatról hall és tudomást vesz róla: rögtön rifogja arra, hogy socialismus.

Ma mar minden aramlat socialismus és minden nem szokott mertékkel gondolkodó ember: socialista.

Igaz ugyan, hogy ma a levegő mindenütt, egész Európán vegig tele van socialismussal, a mi egyébiránt nagy viharnak előjele, azonban a socialisták között még sinesen annyi embertelen, mint a nem socialisták között.

Socialismus! „Hát ez micsoda agyrém?“ kerdik a jöllétben tuldokló, de maguk körül a nyomort nem látó zsarnokok.

Miféle kellemetlen bestia ez, mely háborgatja nyugalmunkat? kérdi a burzsoa, a szellemi tunyaságban elősködő aristokratia, a fennhéjázó fin de siècle, a divat hóbortjában elbutult noblesse oblige s a tudományok sablonszerűségében az életet nem látó önhitt tudós.

Mindezen kérdésekre megfelel az optimistikus humaniora, a haladás geniusa, mely mindenkor inditója volt a civilisatió regeneráló törekvéseinek s mely egyedüli kutforrása a humanismus alkotásainak.

Ti vakok, ti kis hitűek, ti lelketlenek: azt kérditek: mi a socialismus?

Hát nem az az eszméaramlat-e, melyet itt Magyarországon először Kossuth Lajos forradalma hozott be a szellemi életbe s mely megteremtője volt az egyenloseg, szabadság és testvériség tannak? Ti, kik dicsőititek Kossuth Lajost, az 1848-iki szabadságharczot, a humanismust, a felvilágosodottságot: még most is azt kerditek, hogy mi az a szocializmus? Hát nem a béke, a megelégedettség, a nyugalom, a boldogság, az emberszeretet, az egyenlőség magasztos idealjanak földi, nyelvbeli kifejezője-e?

Hogy a socialistikus törekvéseknek kellemetlen oldalai is vannak: ez nagyon természetes dolog. Mert minden javitó, minden ujitó törekvés kellemetlenül hat a közönséges, zsibbadt, lethargikus életre.

A váltóláz bizonyára kellemetlen betegség, hathatós gyógyszere a chinin még kellemetlenebb, mert nagyon keserű izű: de gyógyit, előzi a hidegelest s a beteg egészséges lesz.

Hasonlitsátok össze eme gyógytani tapasztalati ismeretet a socialis élet betegségeivel és annak gyógyszereivel: nem találjátok-e a hasonlatot okszerűnek s nem találjátok-e fel a socialismusban a természetnek ugyanazon elveit, melyet a chirurgiában letett?

Similis simili gaudet!

Hasonlót hasonlóval.

Kellemetlent kellemetlennel.

Jót jóval.

A homeopathicus gyógymód nem csupán az előtesti szervezetre alkalmazható, hanem a gondolkodásra, a szellemi életre is.

Hát a Nép! Az a mezitlábos, fölséges Nép: a szegény nép, a mobnak csufolt embertömeg, a „misera plebs“ czimmel bélyegzett nép: ti gögös, arisztokratikus emberformák, ti dölyfös zsarnokok?

Mit gondoltok?

Nem egy porból valók vagytok-e velük? Nem egyazon alkotás, egyazon kreaturája ő is a teremtésnek veletek együtt?

Hát a paraszt, a közönséges napszám-munkás, az iparos, a cseléd: meg mindig nem ember előttetek? Nincs ezeknek épp akkora joga az élethez, mint ti nektek?

A Nép nem kivánt egyebet, nem követel egyebet, mint jogot az élethez, melyet a természet nekik születésüknél fogva adott, de a melyet ti tőlük elraboltatok: de nem tőletek követeli, hanem a tudományoktól. S ha a XIX. század tudománya még mindig elég rövidláto a természettől rendelt e jogát a népnek fel nem ismerni: a közönséges ész is tévelygőnek nyilvánitja.

Ezek azon elvek, ezek azon nézetek, melyek az O. P. E. alapkövei és vezérlik törekvéseiben az alakitast. Azonban az O. P. E-et megalakitó vezérferfiaiban ezen elvek igazságosságának és méltányosságának tudata sokkal tisztabban áll, a mozgalom inditóiban a természetes és eszszerű gondolkodás sokkal kifejlettebb, semhogy e czéltól bármely ellenaramlat által eltántorittatni engednék magukat, semhogy a socialismus magasztos eszméjébe nem hivatott sértellen agyvelők által öntudatlanul belevitt ugynevezett „tévtanok“ által magukat félrevezettetni engednék.

Azok, a kik az O. P. E-et megalakitó mozgalomban nem az idealis socialismus eszméit, hanem a socialismus gyűjtő név alatt „tévtanokat“, társadalmi rend felforgató ügeket látnak: nagyon csalódnak, ha azt hiszik, hogy az O. P. E. mozgalmi bizottságai az általuk utált socialismus híveiből toborozza tagjait.

Nem. A kik olvasták és ennélfogva ismerik a megalakitandó O. P. E. elveit, eszméit és az ezekre épített tanokat: azoknak el kell ismerniök, hogy a czél eszmei tökélyü eszközökkel szentesittetik meg, hogy czél és eszközök erkölcsi, aestetikai és az igazságosság magaslatán állanak.

Azon vád tehát, hogy az O. P. E. megalakitó vezérférfiait a nyers, a rebellis socialis tanok befolyásolják és vezetik: teljesen alaptalan és csak rosz akaratból és a nemes, az eszmei socialismus bárányszelidségü tanainak nem ismeréséből származik s téves informátio szüleménye.

Utaljuk elleneseinket a már kidolgozott alapszabályokra, olvassák el azokat behatóan és pártatlanul itéljenek azután felöttünk. De különösen utaljuk őket a „Viribus unitis" röpiratunkra, melyben öszintén, a felrevezetni akarás teljes hiányával, szabadon, mesterkéletlenül, álszentesködéstől menten adtuk elő czélunkat, ismertettük elveinket és hirdettük a nemes eszme igéit.

Visszautasitjuk tehát a vádat felemelt fővel és tiszta, salaktalan öntudattal. Szóba sem állunk ennélfogva azokkal, a kik az O. P. E. eszméit dühöngő socialismussal vádolják.

Budapesten, 1898. julius 10-én.

Dreiszker Miklós.

Országos mozgalmi ügyeink központi vezetője.

Egy nevezetes értekezlet.

Szeged, julius hó 25-én.

Menten minden dicsöttés, vagy az érdem nagyságot kiemelni szándékozó gondolattól, mondjuk itt a következőket:

A szegedi pinczér kar méltán megérdemli azon elismerést, a melyben eddig részesült — a humánus és közjó érdekében vitt ügyeket illitöleg — a nyilvánosság, mint szakköreinek részéről.

A szegedi pinczér kar e tekintetben mindig kötelességtudón és pontos szerzen teljesitette a közérdek ügyéből rásó teendőket és ez mindannyiszor becsületére is vált. Ő azt nem várta sose, hogy a rá eső részt mások végezzék el. sőt inkább s a legtöbb esetben ő tett és cselekedett mások helyett is.

És hogy e dolgot sokat ne részletezzük, csak mint példát emlitjük meg itten, az öszinte ügybarátoknak még mindig élénk emlékezetében álló s az alig kis idő előtt a nyugdij-ügy érdekében megindult s lefolyt mozgalmas eveket.

Annak nyilvánossága még csak most tünik fel, hogy az akkori mozgalmak — a melyekből a szegedi pinczérség méltóan kivette részet — mily kihatással voltak a további eseményekre. Ha ekkor Szeged az ügyet oly erélyesen pártfogásába nem veszi s buzditja folyton a humánus cselekedet gyakorlására a többi kartársakat is, a nyugdij intézet ügye bizony csak elhuzódott volna, egy tudja jó Isten még mennyi fél évtizedekig.

De tény az is, — és ezt megemlités nélkül hagynunk nem szabad, — hogy az eszme tulajdonképeni letfentartói, vagyis a nemes tevékenységekre sarkalók s ösztönzők maguk a szerepvivő vezéregyének voltak, a kik itt — hál' Isten legyen mondva — Szegeden sosem hiányoztak. Mintha csak éppen Szeged lett volna arra kiszemelve, hogy az erre valókat ő szülesse meg, vagy állitsa elő.

Ha valahol nagy dologra készülve harang csenditetett meg, Szeged erre harsonát hangoztatta s adta tudtára mindeneknek, hogy mi van készülőben. Csak hogy persze ekkor már ő a tettre készen állt. A vezetők, derek főpinczéreink haladtak az élén s nyomukban a hatásköreikbe tartozó értelmes kartársak. A mint a főktől származni láttak a jó példát, akként cselekedtek ők is.

»Nincs ottan közöny, nincs ottan »nemtörödömség«, a hol az előljárókban a nemes ideák iránt fogékony lélekkel a nyilt értelmiség párosulva van.«

A szegedi pinczéri kar mind ennek jól tudatában van és élénk emlékezetében állanak még a nyugdij-ügy érdekében nem rég lefolyt események és a ki mindezek előidézője s feltüntetője volt, Tóth Endre. Tudják ők azt nagyon jól s nemkülönben mindazok, kik a nyugdij-ügyről csak hallomással is tudtak, hogy az a nyugdij-eszme — e páratlan szak- és szellemi tehetségünk nélkül — csak nyugdij-eszme is maradt volna. Ő volt az, ki az eszmébe lelket s a léleknek testet teremtett. Ő volt az ügynek mechanikus és egyszersmind gépezete is. A mint ő a czélhoz az irányt megjelölte, a mint az ügyteendők terveit ő elkészitette, haladtak ugy előre és cselekedtek a szerint. És a meddig ily értelemben tettek, jól is ment minden és ment is volna, ha az egyenes utról le nem térnek. De — s ezt nem lehet tudni, hogy sértett hiuság-e, vagy mi más okból tettek — a mint az elvet feladták, az iránytól eltértek s a kompetenst többé már nem az eleslmüségben tekintették, lehetett a pillanatban észrevenni, hogy a ferde irányu folyamat majd háttal szembe, majd szembe háttal kanyarodik s ütte az fel mindjobban s szemmel láthatóbban a kigyó alakot magára. És ekkor a hivőkből egyszerre skeptikusok lettek és bajlódó tekintettel néztek a következmények elé. S mit láttak? Feltevésik bebizonyulását. És láttak egy valójában élettelen, működésében bénult s szervezetlen *nyugdij-intézet*. A helyett, hogy annak szervezésére még a megalakulás előtt gondoltak volna — tehát a rendes időben — ahhoz csak most az . . . »után« fognak, azaz csak fognának, ha . . .

Még a régi világban történt, hogy a gyugyládi kántor egy alkalommal igy szólt a nebulókhoz:

— »Gyerekek, csináljatok fából vaskarikát.«

Ehhez biztosan kántor ur jó maga se értett . . .

AZ UJKOR TÁRCZÁJA.

Beszámoló.

Utikönyben összeirogatta Minden Tamás.

Omnipotens dei! szent ügy Ujvidék, szent ügy Hortobágy és borkóstoló Nagy-Várad! . .

No ez aztán valami! mondtam volna valakinek, ha lett volna valaki ott.

Ugy eltüntek mind, mint a cserebogarak öreg karácsonykor.

Magam voltam egyedül, árván, elhagyottan Bolond Istók atyámfia városában, Debreczenben, a nyugdij kongresszusi nagyteremben.

Ekkor egy fiatal urfiée megy tova sietve el mellettem. A fiatal urfiét megszólitom:

Tisztelt ur!

Az megáll.

»Nevem Minden Tamás, az *orsz. czimazia* azaz hogy az *„Ujkor" országos pinczérlap „Egy ezer bolondság"*-ának felelős szerkesztője.

A fiatal urfiée pedig elsőben egy jó hosszut bámult rajtam és csak mikor magát már jól kibámulta, nyilatkozott meg.

»Az én nevem meg Jóvolnaám Jónás, a *Bolond Istók Országos Debreczeni Hirlap* »Mindenféle« rovatának felelős rovat szerkesztője.

»Örvendek, igazán örvendek, hogy e mely kihalt városban és éppen egy eleven ujságiró kollegára akadok, mondtam neki elérzékenyülve, hogy az egyedülliség keserű perczei eszembe jutottak.

Jóvolnaám!. . . felelte az nem tudom hány értelmüen. En csak néztem rá és vártam, hogy kollegám annak a »jóvolnaám« szónak majd csak adja valami kis magyarázatját. De bizony nem adta az, bár már kint a nagy kálomista templomtornya a tizenkettőt is elhangoztatta. Végre is én szóltam hozzá.

»Tisztelt Jóvolnaám ur, ön is részt tetszett venni az ujságiróí karzaton a Sz. V. K. K. P. és k. s. o. nyugdij kongresszusa alatt?

Jóvolnaám ur kérdőleg tekintett rám.

»Igen, a melynek éppen e pillanat előtt való pillanatóban szakadt vége, magyarázta meg neki világosan.

Ő még ugy sem értett, mint előbb, majd elnyelt *kérdőjelű* tekintetével.

A kombinázióhoz folyamodtam, hogy hát vajjon mi módon is kéne még jobban megmagyarázznom ennek az én jó értheetelen kollegámnak azt a ny. kongreszszust.

Ehen! a kobakomba jött már. Rá is kezdtem nyomban.

»Hát tisztelt kollega ur a tegnapi nap lefolyása után, mikor Európában estét számitanak, nem hallott valami kis *becsü! macsali*-ról?

»Ah kedves kollega urat most már értem, mondta öszinte örömszóval és folytatta: Hát hogyne hallottam volna, mikor magam is részt vettem benne. Igazán, hogy mulatni jól csak vendéglőben és vendéglősökkel lehet. És pattantott egy nagyot az öreg meg a mutató ujjával.

»Jó jó, mondtam magamban, csakhogy már ennyire jöttünk, majd kiveszem én a többit is te belőled kedves kollega ur. És mint egy Dreyfus Zola biró vettem fel ezen kvalitást, hogy a mit én akarok, mindent megtudhassak.

»Tehát — kezdém — hallott arról a tegnapi nagy vendéglős *seregléről* illetve *lésről*.

»Hogyne! . . . jóvolnaám még nem is hallani«, nevetgélt szavai végén az én kollegám.

»Dehát iszen akkor önnek arról is kellett hallani, hogy mért sereglésektek itt azok a vendéglősök?«

»Nem én!

Hja, de igy szokott az lenni. Nem kisszerü dolgok miveléséhez mindenki ért, de azok intézésére a szakavatatlan képtelen.

Midőn az O. P. E. létesitési érdekében mozgalmunk megindult s foglalt el az mind szélesebb és szélesebb tért, a szegedi m. b. vezetőségre sürgősen kezdett intézkedni az iránt, hogy a mind egyre-másra halmozódó ügyteendők központi vezetését egy oly tehetséges egyénre bizza, a ki e szakma teljes ismeretén kivül az abbeli praktikával is rendelkezik. S hozzálátnak a szándék megvalósításához. Bár elsőben kétségesnek tünt fel a szándék sikeressége, miután az egyetlen, kit fentire hivatottnak tudtak, már egy kis idő óta részt ily ügyekben nem vett. De ám, azért nem csüggedtek. A jó reménybe vetett bizalom, a nagy kifejezésű gondolatok őket egyre siettették s ösztönözték.

„Ha a szándék sikerül, nem csak az az eredmény van elérve, hogy az O. P. E. ügye fejeződik be egy nagyon rövid idő alatt, hanem kilátás van arra nézve is, hogy az a most teljesen szervezetlen voltu nyugdij intézmény vissza fogja kapni majd az ő teremtő szellemét, a ki egykor ő belője lelket s lelkének testet s a ki mindezek után még éltet is fog neki adni.

És a siker, az „a legnagyobb siker“, a melyről mult számunkban és alantabb is szólunk, elérve lett.

Az Országos Pinczér-Egyesület előkészitését vezető bizottság Szegeden f. hó 18-iki értekezletén — e nevezetes értekezleten, a melyen a magyarországi pinczérség uj korának fundamentum kövei tétettek le — elérte azt a sikert, a mit még a debreczeni kongresszus nem tudott elérni.

Országos ügyeink vezetésére megnyerte azt az egyént, a ki előtt a szent a czél és a kit ennek elérésére — nem becsvagy, nem az önzés, hanem az önzetlen, a »közjó iránt mindig táplált« nemes érzülete — a tiszta »tett szándék« vezet . . .

És mig a szegedi pinczér kar, e legszebb sikere fölött, melylyel jó hirnevet ismét egy fokkal emelte feljebb, elelmélkedve vetett tekintetet a közelgő szebb jövőn jártatja, addig szerkesztőségünk önelégülten néz vissza a kis »Ujkor« lap nagy küzdelmeire s a mozgalmakra, melyek a fenti eseményt vonták maguk után és alakitották át lapunkat, a mely mindebből uj lelket s erőt meritve indul utjára, melyen megy, küzd feltarthatlanul s mind addig, mig csak a czélhoz nem ér.

A ki pedig oda ügyeinket elvezetni fogja, Tóth Endre urnak, az „*O. mozg. ügyek központi vezetőjének*, nyilvánitsuk mindnyájan hálás és legőszintebb köszönetünket.

Szervezkedés és mozgalom.

Az O. P. E. létesitése érdekében megindított mozgalmunkban az első s feltűnőbb jelenséget a pécsi mozg. biz. megalakulásakor láttuk, a midőn a pécsi főnöki kar kivétel nélkül nyitotta meg erszényét s a legnemesebb kebelként adta áldozatát a közjó oltára vagyis azon czélra, a melynek megvalósulása ezer és ezernek biztosit tisztes megélhetést és a tisztes munka után közmegbecsülletést.

És most, midőn már a közelmult és jelen közti határ légje ködösülni kezdett, a félhomályból feltünik *Nyitra* s mint az ég horizontjan megjelenő fénytestek látszanak ott, ekként a nemes lelkiségek igazi nagyságai.

Hajoljatok meg földig az ily őszinte áldozat kész nemes tettükkel magasztositott nagylelkek előtt. Ti nagyon kislelkűek, a kik az áldozat hozatalt csak akkor tartjátok időszerü és érdemesnek, ha azért ti hasonló haszonban részesültök, vagy ha ez által hivságos lelketek nagyra vágyát látjátok kielégitettnek.

Az igazi humanus szivüek valódi példányképei, a nyitrai nagyokról, mint jelen mozgalmaikról, alábbi soraink szólnak.

A nyitrai szállodások, vendéglősök, pinczérek és kávés-segédek mozg. biz.

A nyitrai m. b. ügye élén állók aláirásaval ellátva, a következő örvendetes sorokat vettük:

T. Szerkesztő ur!

A midőn a nyitrai szállodások, vendéglősök, pinczérek és kávés-segédek A. T. mint mozg. bizottság végleges megalakulását van szerencsém b. tudomására hozni, egyuttal a legnagyobb örömmel értesitem azon fényes, szép sikerről, a mely ügyünk érdekében vitt s nem csekely faradozásomnak lett egy drága jutalma. A mozgalmunkban azon feltünő és páratlan szép esemény következőleg irom le: Ugyanis egyes főnökeinkkel a nemes és okos eszmét sikerült megismertetni, kik is, mint kitünő szakismeretség s tapasztaltságuk, ugyszinten jeles értelmiségük folytán az eszmét felkarolva, ügynk mielőbbi megvalósitását óhajtják és pártolásukat felajánlva, egyszersmind a letisztendő O. P. E.-ünk alapja javára a következőképpen járultak: Toifel József szállodas 20 frt, Huber Rezső szállodás 10 frt, Lakner Lajos kávés 5 frt, Altman Miksa kávés 2 frt. Kiknek is ezen nemes cselekedetükért jegyzőkönyvileg köszönet nyilvánittatott s a mint a nemes gondolkozások ezen nagy kiválóinak ismételünk ezen a helyen is.

Nyitrán, 1898. julius 21-én.

Hazafias üdvözlettel

A nyitrai Sz. V. P. és K. mozg. bizotts. ügyvezetői

Pitzer Mátyás, alelnök. *Sarlay E.* titkar. *Hauzer Ferencz,* elnök.

A soproni mozg. bizotts. mint Magyar Pinczér A. T. megalakulása.

Jegyzőkönyvi kivonat.

Felvétetett 1898. julius hó 11-én éjjel 12 órakor a Kusz-fele kávéházban.

Schönfellinger József az összejövetel czélját előadva, az egybegyülteknek megismertette az O. P. E. eszméjét. Annak üdvös és hasznos voltát a pinczérségre nézve jelenvoltak egyhangulag s lelkesen tették magukéva és alakitották meg a soproni Magyar Pinczér A. T. mint mozg. bizottságot

A m. b. tisztikara — ők egyhangulag választattak meg — a következők lettek:

Elnök Schönfellinger József, alelnök Kovats Béla, pénztárnok Maszlavics Antal, I. jegyző Gumbocs József, II. jegyző Kristoffeleti Géza.

Bizottsági tagok: Vurm Gottlieb, Kaszner Herman, Hengl János és Bandi Lajos.

Alapitó és rendes tagok: Schönfellinger József szobafp., Gumbocs József fp., Vurm Gottlieb üzlv., Kristóffeleti Géza eth., Bandi Lajos eth., Stifler János fizp., Markovits Ferencz eth., Bedi Károly fop., Hengl János fop., Kosina Hermann fp., Kovats Béla fp.,

---

»Ejnye no, hogy nem és fejet csóvalva mondtam lassabban a többit . . . Mar körül, körül, kivül vagy mellől, én bennem retrogad czczd lenni az a hiedelem, hogy ön egy »Mindenféle« rovatok felelős szerkesztője legyen.

Az én Jóvolnaámom pedig 2 lépés Rückwertzet csinált és onnan nézett rám — nem kis haragaal s igy szólt:

„De uram! . . . .

En pedig non plus ultra szavakkal oda neki. Tom', hogy nem felejti el egy hamar:

»Tudja azt meg, hogy az én hazám Szeged, egy kicsit messzebb van, mint ide Debreczen és én azért mégis, mint gerant, meg tudtam azt, hogy Debreczenben, ugy mint e mai napon, egy egy nyugdij-fele kongresszus tartatik, a melyen ma saját szemeim láttara Bokros Károly alelönk, egyszersmind elnök, egy évi jövedelmét, 60 ezer pengő forintot ajánlott fel a véderőt, illetve hogy csak emlegette ezt. Igen, igen, tisztelt Jóvolnaám ur, ön debreczeni felelős szerkesztő és nem tudja mi történik Debreczenben . . . haha! Nevettem bir én.

No de már aztán erre a kollega is visszaretirált előbbi pozitiójába és sokkal komolybb hangon, mint előbb, ily szókat kezdett hozzám szólani:

»Kedves Minden kollega ur!

»Hallom, azaz tessék. (Roppantul megvakartam a fülem hegyét, hogy én folytonosan el-elhibázok egy szót. Hanem iszen ugy vettem észre, hogy az ezt észre se vette. Pedig hát velem együtt eleg nagy fülei voltak) Es fuzte tovább a mondandóságot.

»Mint bemutatásomkor is volt szerencsém kijelenteni, en a Bolond Istók debreczeni Hirlap »Mindenféle« rovatának vagyok felelős szerkesztője.«

»Volt szerencsém hallani« — szurtam ezt hamar közbe.

»Jó, jó — igazitott ő helyre, »en nem azt akartam ezen szavakkal leirni, hanem csak egyszerüen becses tudomására adni, hogy a mi lapunk egy, a legmüveltebb szinvonalon álló és tekintelyes lap, s mint ilyen esakis tekintélyes s hozzátéve még komoly dolgokkal foglalkozhatik. Önnek különben, mint kollegának nem kell azt fejtegetnem, hogy a renomé ebben a mai korban egykettőre irreparabilist szenved.«

»Ühü, — kezdtem csudálkozni. Ő meg megkérdezte ezt: »Min tetszik csudálkozni Minden ur?“

»Hát no, hogy — vagy azt se tudom, hogy mint kezdjem. Igen, tehát önök s ön Jóvolnaám kartársam nem tartja komolynak ezt a **Sz. V. K. K. P.** es **K. s**-féle nyugdijintézeti dolgot?«

»Ugyan már kollega ur, csak azt csudálom, hogy ön is igy fel tudott annak sülni, akarom mondani ülni.«

»Hogy, hogy?«

»Hát csak ugy, hógy.« Es ekkor szemeit tágabbra nyitvan, folyton gesztikuláló jobb kezet csipőre tette s bal kezenek két ujja köze fogta a szivar szipókát, (miután már abból a szivar kiegett vala) és intéze hozzám a következőket:

»Szerintem — ki némileg a geologiát is ismerem, Budapest Magyarországnak inkább közepén fekszik, mint Debreczen.

»No, ezt igazán hogy bölcsen mondja.

»No ugyebar kollega ur! . . . . Es most előbbiből következtetve, mint a matematikával is némileg foglalkozo, ki tudtam azt magamnak számitani, hogy Budapestol Debreczenig oly hosszu az ut, mint Debreczentől Budapestig.

»Ez is szent igaz!«

»Nos tehát? Ki mint a logikának sem ellensége, sebogy sem birtam azt fogalomba venni, hogy egy ily nagyszerü s fontos intézmény alakitásának országos gyülleset mert Debreczenben, mert nem Budapesten tartják?

Maszlovits Antal fp., Pozsgai Ferencz éth., Vittner Márton éth., Veidinger János éth., Kuzmits Pál éth., Ritz József éth., Kropf Gusztáv éth., Janus Gusztáv éth., Fischer Samu fizp., Kölbe János éth., Veisz Lajos üzlv., Pozsgai Nándor főp.

Sopron, 1898. jul. 11.

Kovács Béla, alelnök. *Schönfellinger József,* elnök.

Gombocs József, jegyző.

II. jegyzőkönyvi kivonat.

Felvétetett 1898. jul. hó 18-án éjjel 12 ó. a Vurm-féle vendéglőben.

Elnök Schönfellinger József a jelenvoltakat üdvözöve, az értekezletet megnyitotta s egyszersmind elrendeite a tárgysorozatok felolvasását.

Tárgysorozat. 1. Az A. T. rendszabály pontjainak kiegészítése. 2. A. T. jelvények rendelese. 3. Az »Ujkor«-ra előfizetés gyűjtés. 4. A jelszóról. 5. Pörsöly felállítás.

Elnök az A. T. rendszabályt felolvastatván, az értekezlet azt elfogadta, kivéve az elmaraszlási pontokat, melyeket is még a következőkkel toldott meg:

Elmaraszlások.

1. Ki az összejövetelen fodött fövel jelenik meg, 4 fill. 2. Ki az elnöki csengővel az ülés alatt csenget, 4 fill. 3. Ki az A. T. jelszóját távozásakor nem használja, 4 fill. 4. Ki illetlen szókat használ, 4 fill. 5. Ki a szivarcsutkat ledobja, 4 fill. 6. Ki a szivarra gyujtásnál egy gyufánál többet használ, 4 fill. 7. Ki az összejövetelen ittasan jelenik meg, 20 fill. 8. Ki az üles alatt kártya vagy más játékot folytat, 20 fill. 9. Ki a tisztikart saját nevén szólítja, 4 fill. 10. Ki az A. T. jelvényét az összejövetelre nem hozza magával, 50 fill.

Az A. T. jelvény szineit piros és fehér s ezen fellirattal: S. P. A. T. állapitotta meg s bizatott meg elnök annak megrendelésével.

Elnök, miután az „Ujkor"-t, mely a pinczerség legfőbb erdeke, az O. P. E. megvalósulásáert oly lankadatlan buzgósaggal küzd, az A. T. tagjai szives támogatásaba ajánlta, arra előfizettek: az A. T., Bandi Lajos, Maszlovics Antal és Kristofeletti Geza. Mely pénzek beküldésével az A. T. pénztárnoka bizatott meg.

Az A. T. jelszava „Áldás."

Az A. T. tagsági dij s az elmaraszlásért befolyó pénzek részére egy pörsöly beszerzését rendelte el, melynek beszerzésével pénztárnok bizatott meg.

Miután az A. T. összejövetelei megtartását minden héten más más vendéglőbe állapitotta meg, Elnök a tagok nevsorát felolvastatta s a tagsági díjak beszedésére pénztárnokot kérte fel.

Mely után több tárgy nem lévén, elnök az értekezletet berekesztette.

Sopron, 1898. julius 18.

Kovács B., titkar. *Maszlovits A.,* pénztárnok. *Schönfellinger J.,* elnök.

Nagyszombat.

Mint már a mult számunkban is jeleztük, a n.-szombati mozg. bizottság megalakitását kiváló szakfünk, Veinczettel János ur, az arany csillag szállodás vállalta el, ki is a nemes ügyben eljárva, az ottani pinczéri kart f. hó 19-én a mozg bizotts., mint A. T. megalakitási ügyében értekezletre hivta egybe. Az értekezlet — hol az összes pinczér kartársak megjelentek, miután t. szakfőnk azokkal az O. P. E. eszméjét s annak üdvös czélját teljesen ismertette — egy szivvel s lélekkel kötelezte magát az eszme s ügy pártolására. Az A. T. tisztikara e héten lesz megválászt va. Rendes tagjai a következők: Haász József fp., Umathum Károly éth., Fersu Gyula fp., Philipek Paul éth., Strántczl Mátyás éth., Szalczer Károly éth., Aster Agost éth., Koczió József éth., Weinzettel János vendéglős, Palm István tiz. p., Gogerl Róbert p., Singhoffer Karoly fp. Peitler György fp., Kleiber Antal fp., Wrba István vendéglős, Kranz József tiz. p., Ciompa György vendéglős.

Az O. P. E. előkészitését vezető *bizottság* kiküldöttje, m. bizottságunk vezertitkara, Hegyháti Sándor jelentési.

Kiszczll. Az itteni m. b. mint Aszt. Társaság az ügyünk iránti buzgalom, mint lelkesedesben az összeseket felülmulja. Szervezetük s összetartásuk páratlan. Az ügytecndőket legpontosabban vezető tisztikar fejét, Guth J. urat, akinek igazi ügyszeretetén kivül csak honszeretete nagyobb s a ki a mozg. biz. megalakitója volt, a legnagyobb elismerés és közbecsülés illeti. V. t.

Szombathely. A köztigyeket czélozó nemes eszméknek ezen leghalási talaja Szombathely varosában az O. P. E.-nek minden kartárs öszinte hive. Az eszmék megvalósitását ügyszerető, kivalo szaktársaink nemcsak óhajtják, hanem azt nemesen felkarolva, annak alapjahoz áldozatkészségesen s lelkeiben járulnak. Komáromi nagyunk, Wolf Keresztély urnak — ki jelenleg a m. kaszinó vendéglőse — 50 drb. alapsz. terv. küldendő. V. t.

Körmend. Mozg. ügyünket itten Posch Károly ur, Korona kávés, a ki egy valódi, öszinte ügybarát, vette kezébe. Szakosztályunknak tekintelye, ki kartársainkat lapunk pártolására hivja föl, a mozg. bizotts. megalakitásán fáradozik. V. t.

Zalaegerszeg. Az itt már megalakult mozg. bizottság ujra alkotódott, a mennyiben annak tisztikara stb. ügyintézésre vonatkozva, kiegészitesre vart. A m. b. mint A. T. ujra megalakitasa f. hó 11-en a Kummer kávéházban történt, hol is az megválasztattak: Elnök Friedrich Vilmos (Barány szálló tulajdonos fia, igazi szakértelem és ügybarát), alelnök Sustarics Gyula (közp. kávéh. főp., ügyünk s eszmék apostola), titkar s pénztarnok Pilhal Adolf, Baross ligeti vend fop. A m. b. tagja, az eszmének mind igazi, lelkes es buzgó hive. V. t.

Nagy-Kanizsa. Ügyünknek igazi, buzgó és tántorithatatlan hivei a m. b. tagjai mind. Az 50 alapszabály tervezet már mind kiosztva. A A. T. jelvényekre a gyüjtest megindiottok. A m. b. tisztikaraba itteni jelenlétem alkalmával beválasztattak: mint ellenőr, az „arany szarvas" szobapincérre, végrehajtónak Vagner Ferencz p. egyleti ügynök, ki szinte igaz ügybarát. Az A. T. elnöke Kaposy Jenő ur és alelnöke Matajecz Gyula ügybuzgó fáradozásaikból ügyünk a legtöbb jót varhatja. V. t.

Keszthely. Öszinte ügybarátaink, kik a mozg. elen állnak, a következő nyilatkozatot küldik: Alulirottak az „Ujkor" eszméjének hirdetője s az O. P. E. előkész. vez. bizotts. kiküldöttje és vezertitkára Hegyháti Sándor ur ez ügyre buzditó és serkentő szavait a legnagyobb örömmel vettük tudomásul s öszinte készséggel teljesitünk mindent, mi csak azt czélja megvalósulásában elősegiti. Az O. P. E. mint ennek hirdetője az „Ujkor" öszinte hivei: Egyed Ernő fp., Köttbaum Gyula fp., Nagy Mihály, Schrantz János, Legáth György, Gallyen Sándor, Egyed Gyula, Kökheim Károly, Gerstmán Jenő és Vagner Dániel fp.

Székesfehérvár. Itt a m. b. mint A. T. megalakitása fényesen sikerült. Az összejövetel f. hó 18-án éjjel 12 órakor Trummer Sándor ur kávenázaban történt, hol az is

---

»Hát, nohát mert azért, hogy egy kongresszus ott ugy is tartatodott a tavalyi időben.

»Hát mért nem tartottak azt itt s ezt meg ott?

»No, ezen ügyben feleletet adni már aztán csakugyan egy kompetens tudna. Ez pedig, hej, ez pedig oszt már megint nem tudom, hogy létezik-e?

»Na lássa drágalatos Szinyore, hogy végre önt is csak azok a gondolatok ringatják, a mi engemet. Rájön arra ön is, hogy ezen ügyben nincsenek kompetensek. Persze hogy nincsen és nem hogy csak ez, hanem meg olyanok sem, a kik azt meg tudnák mondani, hogy ősapáink mint viseltek kalapjukat, kiforditva-e vagy beforditva. Hogy pedig még ilyenek sincsenek, tegnap este a jó riválisok seregében, elég sajnosan győződtem meg erről.

Elnevette magát Kérdeztem volna, hogy mi jutott eszébe, de ő megelőzött szavaival.

»Csodálkozik Minden ur, hogy mosolygok, de hát hogyne, amikor eszembe jut, hogy a mai művelt korszakban összeáll egy csomó érthetetlen ember és ezek egy nagy nevezetest akarnak alkotni.

»De alkottak is!« — feleltem meg én.

»Hogy alkottak-e, majd, majd meg fogja ön tudni egy kicsinyt később, hogy mit alkottak. No, no, csak vigyázzon szavamra.

És ekkor gyorsan kivette óráját, beletekintett hogy hány óra, majd gyorsan begombolva kabátja legalsó gombját, nem egész hangosan igy szólt:

»A ki valamihez nem ért, az kérjen valakitől tanácsot, hogy mint lehessen erteni azt a valamit? Ezek a most megválasztottak pedig — kik a nyugdij-intézet elere lettek helyezve — elsőbb keresték volna fel azt az olajbarna nagy szakálu uri embert, a kivel én a szegedi nyugdij kongresszus alkalmával találkoztam s a kit én ekkor — mint hirlapiró — ugy ismertem meg, hogy annak egyik kis ujjában rejlik az egész nyugdij tudomany. Majd ez esetben ezután — mint a szegedi kongresszust is — elismertük volna felelősömmel együtt, hogy ez a debreczeni kongresszus micsoda is, csakugyan egy komoly dolog . . .

És távozott . . .

Sokáig gondolkozhattam már és azokban valami mélyen el is merülhettem, miután Poós urat, ki vállamat megérinté, nem vettem észre. Majdnem elijedtem magamat, a mint szavát hallottam.

»Minden ur! . . .«

»Hallom, azaz hogy tessék.«

»Egy nagy téresem van önhöz.«

»És én azt nagyon szivesen teljesiten, feltéve: de csak ugy, ha lehet.«

»Azt hiszem lehet«, mondta ő, Poós ur és elémbe tartott egy képes levelező lapot.

»Látom és mire legyen ez jó?«

»Száz darabra lenne szükségem.

»Tehát miért nem vett annyit itt egy debreczeni bótban.«

»Mert itt már elfogyott.«

»Tehát akkor egyszerűen azt óhajtaná, hogy én utazzam be most önnek Magyarországot képes levelezőlapokért?

»Ne értsen fel're Minden ur. A megalakult nyugdij-intézet igazgatósága ugyanis az előbb hozta azon fontos határozatot, miszerint a kongresszuson jelen volt tagok mindegyike kötelezteik *100 drb.* képes levelezőlapot venni s hazautazása után azokat száz külön czimmel ellátni s a czimeket felhivni arra, hogy a nyugdij-intézet már megalakult volna és hogy abba mielőbb és mi többen lépnének be.

»Oh Jóvolnaám, jólvolnaám, de igazat mondottál, óhajtottam én minderre.

(Vége kov.)

A. T. rendszabályai felolvastatván, azt a nagy számu jelenlevők egyhangulag fogadták el s lettek azonnal mind az A. T. tagjai. Korelnöknek nagy lelkesedés közt Starnberger Sándor jelöltetvén, ki is á tisztikar megválasztását rendelte el. Megválasztattak a következők: elnök Vaskuty Sándor, alelnök Rostássy Sz. Dezső, I. titkár Töökölv Antal, II. titkár Vécsey Jenő, pénztárnok Starnberger Sándor, ellenőr Niedermahr Lajos és végrehajtó Mauthner Sándor. Az A. T. igy megalakulván, tisztelet és érdem elismerésük jeléül nyomban megválasztattas: tiszteletbeli elnök Trummer Sándor kávés, tiszteletbeli alelnökök Endresz József és Major Ferencz főpinczérek.

Miután az A. T. jelvények megrendelése elhatároztatott, elnök a tagoknak szép számu megjelenésükért őszinte köszönetét nyilvánitva, az ülést berekesztette.

Őszinte elismerésünk a tettre kész és a mozgalom élén álló vezéregyéneink, mint az eszme igaz hivőinek.

Mozgalmi hirek. Kolozsvárról, hol igazi ügybuzgó szaktársaink élén Rosenberg János főpinczérrel *lassan de biztosan* működnek s haladnak mind előbbre, a legközelebbi napokban kedvező hireket várhatunk.

Értekezletek és jegyzőkönyvi kivonatok.

Az O. P. E. előkészitését vezető bizottság f. hó 18-iki értekezletéből.

Az előkészitést vezető bizottság elnöke a f. hó 11-iki értekezlet megnyitása előtt tudomására hozta a jelenvoltaknak, miszerint Tóth Endre urat hirtelen közbe jött teendők szólitották el az értekezleti részveteltől s igy az országos m. ügyek vezetési ügy kérdés megoldása a jövő, vagyis a f. hó 18-iki értekezletre halasztatik el.

Hogy a bg. tagjai s egyáltalában a szegedi pinczéri kar mily érdeklődéssel volt ez ügy iránt, kitetszett a jelzett napon, a melyben ugyanis szaktársainknak értelmisége egy-két kivétellel a milleniumi kávéházban mind megjelent, hogy tanui legyenek annak a fontos pillanatnak, a melyben az összes pinczérség érdekére vonatkozó nagy jelentőségü intézkedések müveletei fognak végbe menni.

Az ügy iránt őszintén érdeklődők között voltak: Tóth Endre kávés, Randvégh József, Ádám Ödön kávés, Bayer Gyula, Hunyadi Lajos, Ladányi Ede, Vedrál Oszkár, Varjasi Jenő, Nagy György, Illés Pál, Flór Győző, Lencső Dezső stb. S mire a négy órai értekezlet kezdete jött, a szám már meghaladta a 40-et, a három órakor már félig üres kávéház szinte »zsufolt«-nak tünt fel.

Az értekezlet.

Pont négy órakor az *előkészitést vezető bizottság* elnöke Randvégh József az egybegyülteket üdvözölvén egy szép beszéd kiséretében, melyben a mai összejövetel czélját adja elő, az ülést megnyitottnak nyilvánitá. A tárgysorozat felolvasása után következett a tisztikar kiegészitése, s az eltávozásuk okainál fogva lemondott ellenőr s pénztárnok helyébe uj tisztek megválasztása. A megejtett választás után a tisztikar névsorában a következők foglaltattak.

Elnök: Randvégh József, alelnök: Koronya Imre (ki e tisztségről lemondani készül), jegyzők: Hunyadi Lajos és Vedrál Oszkár pénztárnok: Sugár Miksa kávés, (ki jelen nem lévén, őt a megválasztásról kivonatilag értesittetni határoztatott), másod-pénztárnok: Nagy György, ellenőr: Ádám Ödön kávés, ügyelő: Lencső Dezső és mozgalmi biztos Kosinzky Antal.

Ennek megtörténte után elnök rátért az o. m. mozg. ügyek központi vezetés tárgyára s azt a következőképen adta elő:

T. értekezlet!

Jelen ülésünk tárgysorozatának főpontját az o. m. ügyek központi vezetése képezi. Ezt illetőleg, miután az „Ujkor" buzditása s kiküldött vezértitkárunk Hegyháti Sándor szervezése folytán mozgalmaink mindjobban terjednek s szaporodnak a mozg. bizottságok, határozott az elnökség, hogy a már szervezett és szervezendő mozgalmi bizottságokban az ügy iránti buzgalom és lelkesültség ébrentartása, az e téreni tett kiterjeszkedés, mint a működések egyöntetüsége és az ezek intézése s felügyelete czéljából egy oly vezérállás létesitendő, a mely az összeséget hatáskörébe vonja s látja el azokat a szükséges ügyteendőkkel addig is, mig ügyünkben az első közgyülés össze nem hivatik s hozatik itt határozat a további teendőkre nézve. Mi végből — mint már ez tudva levő — Tóth Endre urat — kinek szakavatottsága s e téreni jártassága a pinczér s vendéglős osztály előtt közismert — kérte fel, a ki még ügyünkkel teljesen tisztába nem lévén, az ügy áttanulmányozása után e mai értekezletre igérte válaszát.

S mielőtt elnök szavait végezte volna, az örvendetes tény fölött jelenvoltak a lelkes hangulattól elragadtatva éljenezték meg ennek igazi hangján a nagy jellem és tetterők legnagyobbját.

Éljen a mozgalmi ügyek központi vezetője, Tóth Endre ur!

Ki is látva az ügy iránti lelkesültség ezen őszinte megnyilvanulását, melyből a következtetést levonva, a következő kijelentést tette:

T. értekezlet!

Behatóbban foglalkozva az O. P. E. ügyével, azon meggyőződésre jutottam, hogy ennek fő sarka az »elhelyezési rendszer«-en alapszik. Vannak itt ugyan még más kivételes dolgok is, mint az önképzés, önsegély és szakoktatás, melyekről jelenleg nem szólok, mivel a konstrukczió, vagyis mi mindezeknek lényegesét képezi s vár első sorban is kivitelre, az az elhelyezési kérdés megoldása. Legelsőbben is tehát, kik ez ügy élén vannak s ugy az összes pinczérségnek, azt a rendszer életbeléptetései kell siettetni, vagyis a jelen fennálló ügynöki rendszertelenséget, a melyen a vérlázitó esetek s visszaélések mindegyre történnek s melyek a müveltebb gondolkozást mintegy önkivületbe ejtik, hogy mindezek még e felvilágosult korszakban is megtörténhetnek, kell mielőbb megszüntetni. Miután pedig ez nem csak a pinczérek érdeke, hanem a főnököknek is erkölcsi ügye, miből kifolyólag mindazok, ugy ezekre is kiterjedéssel van az a kötelezettség, mely a fennálló dolgok megsemmisitését destinálja. Mindezeknek tudatában lévén, és látva a szegedi pinczéri karnak ebbeli tettre hajlandóság, összetartás, mint törhetlen szándékát, a mit az orsz. mozg. bizottságok s jelenleg egyszersmind Asztaltársaságoktól is csak ekként lehet feltételezni és várni, az *O. mozg. ügyek központi vezetését* magamra vállalom.

Az a lelkesedés, mit e szavak keltettek, leirhatatlan. A zajos tisztelet-, tetszés nyilvánitás és éljeneknek alig akart vége szakadni. Az arczokat egy csupa örömben lehetett látni.

Örült és lelkesedett mindenki, mert tudták azt, hogy ha ez ügyek intézése e becsületes gigásznak, Tóth Endrének kezébe kerül, ugy az a sokat emlegetett »*mielőbb*« itt is fog lenni már nem sokára.

A zajos hangulat kissé lecsendesedésével elnök az értekezlet, mint az összes mozg. bizottságok nevében hálás köszönetét nyilvánitá Tóth Endre urnak, a kinek ezután az értekezlet egyhangulag fogadta el azon inditványát, hogy az országban eddig megalakult Asztaltársaság, mint mozgalmi bizottságok czimeit az ügy fontos és komolyságára való tekintettel változtassák meg annyiból, hogy az *Asztal-Társaság* (miután ennek jellege csupán a *szórakozás* vagy *mulatságot* foglalja magában) czimekel maradva, legyenek ezek mint: *a létesitendő O. P. E.* szabadkai, székesfejérvári vagy pozsonyi stb. *mozgalmi bizottsága.* Kivételesen Szeged, mely a legelső kongresszus intézkedéseig, a honnan e dolgok kiindultak, mintegy a *központot* helyettesiti, a melynek is ettől kezdve czime: *Az O. P. E. előkészitését vezető bizottság Szegeden.*

Alaptőke gyüjtés.

Az értekezleten szóba került az O. P. E. ügyében tartandó kongresszus, melyen a kivitelre való intézkedések, az alapszabályok letárgyalása s ezek felterjesztésére lennének megállapodások s a melynek egybehivása az összes pinczérség megszervezése után — mely lesz körülbelül az őszfélen — történne. Miután pedig tudvalevő, hogy egy ily *kongresszus* megtartasa költségekbe kerül, határozta el az értekezlet, hogy az emlitett időbeni kongressusra az erre való költség, vagyis alaptőke gyüjtést — a mi a heti tagsági dij (asztaltársasági rendszabály 6. szakasz) pár krajczárrali felemelése s a bizottságba pártoló és rendes tagok beválasztásával fog történni — már is megkezdi.

Mi végből a bizottság egy küldöttséget jelölt ki a kebeléből, a kik is azon főnököket, kik még e bizottságnak nem tagjai, fogják felkeresni és felkérni, hogy a bizottságba mint pártoló tagok lépjenek be. Továbbá az ekkénti intézkedésre az *O. P. E. előkészitését vezető bizottság* az o. mozg. ügyek központi vezetője által kibocsátandó ügyrendeletekben az összes mozgalmi bizottságokat fel fogja hivni.

Majális vagy népünnepély? . .

Ádám Ödön kávés s ellenőr az alaptőke gyüjtésére vonatkozva inditványozza, hogy a bizottság egy nagyobb-szabásu nyári mulatságot, mint »Majálist« rendezne, a mely a kedvező siker esetén legalább 150—200 frt tiszta hasznot hajtana az alaptőke javára. A czélszerü inditványt azonnal elfogadta az értekezlet, a melynek kissé megvitatása alatt azon nézetek is felmerültek, hogy emlitett majális helyet, — azon esetben ha a város az uj-szegedi népkertet átengedné — e czélra egy *népünnepély* rendezése válna lehetővé, a melynek jövedelme előbbinél sokkal hatványozottabb lenne.

Melyre nézve Tóth Endre, ki is e tárgynak ily formán való elintézésére s a tervek megállapodás jutására vonatkozva azt az inditványt tette, hogy az értekezlet válaszszon kebeléből egy 5—6 tagból álló *vigalmi-bizottságot*, a kiknek aztán kötelessége leend e dologban eljárnl s az ebbeni határozás, mint a szükséges előintézkedés s az erre való költségről az előkészitést vezető bizottségnak jelentést tenni.

Az inditvány el lön fogadva s a vigalmi-bizottságba a következő tagok választattak be: Ádám Ödön, Randvégh József, Tóth Endre, Ladányi Ede, Flór Győző és Vedrál Oszkár. A vigalmi-bizottság összejövetele idejét hetenkint kétszer, szerda és szombat este 10—11 között állapitak meg.

Mindezek után elnök, Randvégh József az ülés tárgysorozatát kimeritettnek jelentvén, hatást keltő szavakban fejtegette az előkészitést vezető bizottság tagjainak az O. P. E. ügyének helyzetet azon pillanattól kezdve, a melyben Tóth Endre ur annak központi vezetését magára vállalta. És — fejezte be szavait az elnök, — ha összes kartársaink, a többi mozgalmi bizottságok is igy fogják fel ezen, mindnyájunk szent

ügyét, áldozatkész és tettre szánt akarat s lélekkel s összetartanak, mint mi szegediek, ugy az »Ujkor«-nak azon szép jóslata, hogy az O. P. E. egy év mulva fenn fog állni — valósulni fog.

— — — — — — — — — — — — — —

Egy pillanat következett, a melyben szavak nem hangzottak, csak a szemeknek büverőssegü fényeit lehetett látni.

Ez volt az igazi lelkesedésnek legmagasztosabb pillanata.

Majd, e pillanat mulva felállt az összes pinczér kartárs s mig az ovatiók hangokban nyertek kifejezest, addig többen egy papirra a következő szavakat vetették és olvasták fel az értekezlet szétoszlása előtt:

Kartársainkhoz!

Szabadság, letjövő, tekintély, foglalja magában e három szó:

„Országos Pinczér-Egyesület."

Szabadság . . . Felszabaditani magunk zsarnokaink, az ügynökök zsarnoksága alól.

Letjövő . . . Sanyaru letünk helyzetét rendezve, érdekeinknek érvényt szerezve, jovónket biztositva látjuk!

Tekintély . . . A társadalom előtt magunkat elismertetni, a minden tisztes emberek joga, tekintélyünk kivivasára törekedni!

Ezeket tartalmazzák e szók: Országos Pinczér-Egyesület.

Es mindezt elértük a pillatban, melyben az O. P. E. létesült.

S hogy ez letesüljön és mielöbb, csak tőlünk, a pinczérek akaratától függ.

Akarjuk tehát és akarjátok ti is és mint mi, legyetek azon az egy gondolaton, hogy az O. P. E.-nek mielöbb megvalósodni kell.

* * *

Az O. P. E. előkészitését vezető bizottság f. hó 18-iki értekezleten jelen voltak: (következik 40 aláirás.)

A létesit. O. P. E. Esztergomi Mozg. bizottsága jegyzőkönyvének kivonata.

Felvétetett 1898. julius hó 1-én Porgeszféle vendeglő éttermében az Esztergomi Mozg. biz., mint A. T. ujjá szervezése alkalmával.

Jelen voltak: Stafner Antal, Devarits Mátyás, Breinsperger Béla, Berta Gyula, Nittribitt Lajos, Lubik Ferencz, Mészáros Sándor, Horváth Sándor, Rochfeld Ferencz és Minder Béla.

Hafner Antal elnök az egybegyült tagokat üdvözölve, a következő tárgysorozat felolvasását rendelte el:

1) A mozg. bizotts. ujjá szervezése s az uj tisztikar megválasztása.

2) A M. O. P. E. alapszabály tervezetéből a szükséges példányok beszerzése.

3) Az O. P. E. létesiteséért küzdő »Ujkor« szaklap felkarolása.

Mely után elnök, Hafner Antal egy lelkesitő beszédet tartott, a melyben az ügy fontosságát, a pinczérség letjövő és szabadságát kiemelve serkenti és kérte a jelenvoltakat, hogy ezen ügyet, a pinczérségnek ezen legszentebb ügyét soha, egy pillanatra el ne hagyják s tartsanak össze mindaddig, mig csak a czél el nem éretett. Majd pedig a feltünő hatást keltő szavak után sajnálattal hozta a m. b.-nak tudomására azon körülményt, a mely őtet a vidékről s szeretett kartársai köréből elmenni készteti, s melynek folytán kenytelen lemondani a m. b.-nál eddig viselt elnöki tisztéről. S mielőtt meg az uj választást elrendelte volna, Bayer Jenő volt titkárnak lemondó levelét — melyet a távozott hozzá intézett — olvasatta fel. A titkár lemondása a következő:

Az esztergomi mozg. bizotts. tek. választmányának Esztergom.

Alulirott sajnálattal adom értesitésére a t. választmány, mint a m. b. minden egyes tagjának, miszerint közbejött akadályok jelenlegi állásomat elhagyni késztettek, a melynél s különösen innen eltávozásomnál fogva az esztergomi m. b. titkári állásáról lemondásomat tiszteletteljesen nyujtom át a t. elnök urnak.

Midőn pedig ezt tudomásul venni kérem a m. bizottságot, egyuttal az őszinte kartársi ragaszkodásért fogadja a t. választmány, mint a m. b. tagjai, szeretett kartársaim hálás köszönetem nyilvánitása mellett kartársi tiszteletem legőszintébb kifejezését.

Párkány-Nána, 1898. junius hó 20-án. Bayer Jenő, az esztergomi m. b. volt titkára.

Következett a választás, melynek megejtése szerint lettek:

Elnök: Willinger Béla.

Alelnök: Breisperger Ferencz.

Jegyzők: Dervarits Mátyás és Nitribitt Lajos, utóbbi egyszersmint az A. T. pénztárnoka is.

Az O. P. E. alapszabály tervezete jött ezután szóba, a mely 30 példány beszerzésével Nitribitt Lajos 2-od jegyző, egyszersmint pénztárnok bizatott meg.

Az »Ujkor« szaklap felkarolásánál Nitribitt Lajos emelt szót és jelentette örömmel a m. bizottságnak, hogy az »Ujkor"-ra eddig ő már hat t. kartárstól szedte be az előfizetési dijat, a melynek összegét a mai postával már fel is adta a kiadóhivatal czimére. Az előfizetők névsora a következő: Villinger Béla egész év. Meysler Ferencz, Horváth Sándor, Rochfeld Ferencz, Breisperger Ferencz és Berta Gyula urak negyed évesek.

A felolvasott neveket a m. b. egyenkint lelkesen megéljenezte, a melynek végeszakadtával az »Ujkor« szerkesztőséget, a nemes czélu eszme melletti küzdelem kitartásáért az A. T. egyhangulag üdvözölni határozta.

Végül jegyző, Nitribitt Lajos a jegyzőkönyv másolatát az »Ujkor« szerkesztőségebe küldeni bizatott meg.

Miután több tárgy nem lévén, a mindvégig komoly figyelemmel kisért s lelkes éljenektől megszakitott értekezletet elnök bereksztette.

Kelt Esztergom, 1898. julius hó 1-én.

Breisperger Ferencz, alelnök. *Willinger Béla,* elnök.

Nitribitt Lajos, pénztárnok.

* * *

A létesitendő O. P. E. pozsonyi mozg. bizottsága jegyzőkönyvének kivonata.

Jegyzőkönyv.

Hegyháti Sándor, az országos mozg. bizottságok vezértitkára s a szegedi mozg. bizotts. kiküldöttje ismertetve a letesitési tervbe vett O. P. E. eszméjét s annak hosszabb fejtegetése után felszólitotta egybegyülteket, hogy a pinczérségnek ezen közös érdekügyét felkarolva s ennek érdekében alakitsák meg körükben a mozgalmi bizottságot.

Mire a jelenvoltak lelkesen és egyhangulag korelőknek a kőztiszteletben álló Vagner Adolfot választották meg, ki is a tisztikar megválasztását azonnal elrendelte.

A megejtett választás a következőket emelte ki:

Elnök: Chriszten József.

Alelnök: Reiman József.

Titkár és pénztárnok: Erdelits Ferencz.

Ellenőrök: Szitártis Ferencz és Iványi József.

Mint alapitó és rendes tagok lettek:

Edlinger Lajos, Fagyos Lajos, Horváth Agoston, Poth Mátyas, Grünwald József, Krosehnak Ferencz, Klein Adolf, Szakusits Mihály, Reitel Károly, Márton Lajos, Kürner Viktor, Néher Ferencz, Recsnák János, Simiszter Ferencz, Pasinszky Károly, Rischl József, Veisz Péter stb.

Következett az A. T. rendszabályai letárgyalása, a melyet a megalakult m. bizottság az idegen szók kivételével egyhangulag magaévá tett.

Mely után több elintézni való nem lévén, elnök az értekezletet éjjeli két órakor bereksztván, az A. T. tagjai a kedélyes együttlét után a legjobb hangulatban oszlottak szét.

Pozsony, 1898. junius hó 30-án.

Erdelics Ferencz, titkár. *Chriszten József,* elnök.

* * *

A létesitendő O. P. E. szabadkai mozg. bizottsága jegyzőkönyvének kivonatai:

1. Megalakulás.

Felvétetett 1898. május hó 9-én éjjel 12 órakor a »Nemzeti Kaszinó« éttermi helyiségében.

Garab József, az O. P. E. eszméjének hirdetője a szabadkai pinczéri kart egy rendkivüli értekezletre hivta egybe, mely alkalommal az O. P. E. eszméjet megismertetve, annak üdvös és hasznos voltát hosszabb beszédben fejtegeti a jelenvoltaknak. De, minthogy az eszme csakis oly esetben adja gyümölcset, ha az összes pinczérség vállvetve és egyesült erővel küzdenek annak czélja eléréseért, indítványozza szóló, hogy az értekezlet alakuljon át mozg. bizottság, egyszersmint asztalársaságná.

Mit az egybegyültek nagy lelkesedéssel fogadtak és megalakitották a „Szabadkai pinczér magyar asztalársaságot« s ejtették meg nyomban a választást.

A tisztikar tagjai lettek:

Pavetics Ignácz elnök, Szeybold József alelnök, Garab József pénztárnok és Málics István titkár.

Alapitó s egyszersmint rendes tagok lettek: Winkler Alajos, Szeybold József, Pavetics Ignácz, Ughi Pál, Rubinger Rezső, Garab József, Boros Ferencz, Spiegl Károly, Málics István, Széles István, Obadól Lajos, Fábik Gyula, Thuri Hugó, Joó Imre, Arvai Imre, Barkoczi József, Gugánovits Mátyás, Tröll József, Krausz János, Schuster András, Csermák József, Horváth Lajos, Schnitzer J., Michel Vincze, Kalkus István, Petrik József, Heisen Lajos, Hartmann Fülöp.

Mindezen urak tagság, egyszersmint alapitványy értelmében az A. T. pénztárába 12 kr. fizettek be.

Továbbá A. T. elhatározta, hogy a befolyt pénzösszeg csakis az A. T. határozata folytán engedhető át megnevezett czélokra.

Elnök, miután az A. T. elhatározta, hogy a jövő összejövetel ismet a „Nemzeti kaszinóban" tartassék, a tagoknak szives megjelenését megköszönve, az értekezletet bereksztettnek nyilvánitá.

Szabadka, 1898. május hó 9-én.

Következnek a hitelesitő tagok nevei.

2-ik jegyzőkönyv.

Felvétetett 1898. május 16-án, éjjel 12 órakor a »Nemzeti kaszinó« éttermében.

Jelen voltak elnök kivételével a r. tagok.

Málics István titkár bejelenti, hogy elnök Pavetics Ignácz, az ügyvezetés a elnöki teendőkben betegsége által hátráltatva van, minél fogva állásától való felmentését kéri az A. T.-tól.

Mely tudomásul vétetvén, elnöki állásra egyhangulag Somogyi Antal választatott.

Elnök, Somogyi Antal a beléje helyezett bizalmat megköszönve, egy lelkesitő beszéd végeztével azt az igéretet tette, hogy hosszabb kitartással a nemes eszmét kivánt sikerre fogja vezetni.

Mely után több tárgy nem lévén, elnök az értekezletet bereksztte.

K. m. f. Hitelesitők nevei.

3-ik jegyzőkönyv.

Felvétetett 1898. május hó 23-án, éjjel 12 órakor Volfbauer Mátyás vendéglőjében.

Jelen voltak a tisztikar s a rendes tagok.

Mint uj tagok felvétettek Volfsbauer Mátyás, Fuchshoffer István, Sorger János, Achátz Ferencz és Csiráky Károly.

Elnök az ülést megnyitva felkéri pénztárnokot a tagsági díjak beszedésére s annak megtörténtével titkárt a jegyzőkönyv felolvasására.

Garab József azon inditványa, hogy az A. T. tagjai az összejövetelek alkalmával jelényegen jelenjenek meg, elfogadtatott s egyszersmint inditványozó azoknak beszerzésével megbizatott.

Több tárgy nem lévén, elnök az ülést berekeszté.

K. m. f. Hitelesitők nevei.

4-ik jegyzőkönyv.

Felvétetett 1898. május hó 31-én éjjel 12 órakor Achátz Ferencz vendéglőjében.

Jelen voltak a tisztikar s a r. tagok.

Elnök a jelenlevő tagokat üdvözölve, az ülést megnyitja.

Veisz Albert zentai vendéglős, ki is az O. P. E. eszméje megismerese után, annak felkarolását igérte, lelkes éljenzés között az A. T. kültagjává választatott.

Garab József inditványozta továbbá, hogy elhunyt szabadsághősünk Bem apó sanyaru helyzetben levő nővere részére az A. T. tagjai közt gyüjtés inditassék.

Mely inditványt a hazafias tagok óriási lelkesedéssel fogadták s a nyomban megejtett gyüjtés 10 koronát eredményezett, mely összeg elküldésével Garab J. pénztárnok bizatott meg.

Több, kevésbé fontos tárgy letárgyalása után elnök az ülést berekeszti.

A szabadkai p. m. a. t. által Bem apó nővérének beküldött adományról a »Budapesti Napló« nyugtája és másolata 1898. junius 9. (158. szám, 8. oldalon):

Adomány. A szab. P. M. A. T. ma 5 forintot küldött be hozzánk, hogy juttassuk elhunyt, öreg szabadságharczosunk Bem apó nővérének. A hazafias adományt, a melyet a kivánt helyre küldöttünk, köszönettel nyugtázzuk.

5. jegyzőkönyv.

Felvétetett 1898. junius hó 6-án é. 12 ó. Achátz Ferencz vendéglőjében.

Elnök az értekezlet megnyitása után a jelenlevő tagok kevés száma fölött sajnálatát kifejezve, elrendelte a meg nem jelent tagok — kik elmaradásukat az elnökséggel nem tudatták — neveit a büntető rovatba vezetni.

Továbbá elnök jelenti, hogy a mult ülés jegyzőkönyvét titkár — ki jelen ülésen meg nem jelent — el nem készitette, miből kifolyólag inditványozza, hogy a mulasztásáért titkár megrovassék s egyszersmind, ha a jegyzőt teendőket tovább vezetni nem hajlandó, ez esetben az A. T.-nál viselt tisztéről való leköszönésre felszólittassék.

Melyet is A. T. egyhangulag fogadott el.

Ülés berekesztes. K. m. f., hitelesitők nevei.

6. jegyzőkönyv.

Felvétetett 1898. jun. 13-án Landovits Ferencz vendéglőjében.

Ülés megnyitása után Málits István titkár — miután mult ülésről elmaradását indokolta — felolvassa a jegyzőkönyvet.

Elnök Somogyi Antal bemutatja az A. T. által készittetett 500 drb. rendszabályt, melyek egyes példányai a tagoknak 4 fillér ár ellenében lettek kiosztva.

Az A. T.-nak uj tagjai lettek: Landovits Ferencz vendéglős, Gyarmati Ferencz és Szimler Ferencz urak.

Ülés berekesztés. K. m. f., hitelesitők nevei.

7. jegyzőkönyv.

Felvétetett 1898. jun. hó 20-án a Pest szálló éttermében.

Jelen voltak: a tisztikar és a rendes tagok mind.

Elnök Somogyi Antal az ülést megnyitja, hosszabb beszéd kiséretében adta megjelenteknek tudomására Hegyháti Sándornak, a szegedi mozg. bizottság kiküldöttjének ittlételet, a ki egyszersmind az A. T. részére a jelényeket magával hozta.

A jelények Spiegl Károly kivételével szépnek és megfelelőnek találtattak.

Garab József azon inditványa, hogy az egylet két küldöttje, Achátz Ferencz és Thiri Hugó a debreczeni kongresszusra a költségeket választmányi határozat folytán vettek fel s hogy az egylet ez által hiányt ne szenvedjen, a költség megtéritéséhez az A. T. bizonyos összeggel járuljon.

Elnök és alelnök hozzászólása s azon megokolása után, hogy az A. T. mint mozg bizotts. pénztárából csakis az O. P. E. mozgalmai elősegitéséhez járul, az inditvány el nem fogadtatott.

Elnök egy gyönyörü és hatást keltő beszédének elhangzása után — a melyben a jelen helyzet sajnos volták esetelve s az uj rendszert alkotó eszmét fejtette ki világos magyarázatok kiséretében — inditványozta, hogy az O. P. E. mozg. bizottságának vezértitkára, Hegyháti Sándor urnak igazi ügybuzgalom és táradhatlan tevékenységéért jegyzőkönyvi köszönet szavaztassék.

Az inditványt a tagok falrengető taps és éljenekkel fogadták.

Több tárgy nem lévén, elnök az ülést berekeszti.

K. m. f., hitelesitő tagok nevei.

8. jegyzőkönyv.

Felvétetett 1898. junius 27-én Achátz Ferencz vendéglőjében.

Jelen voltak: tisztikar, rendes tagok és a »Bácskai Hirlap« munkatársa, Vadász N. ur.

Elnök az ülést megnyitván, a jelenvoltakat üdvözli és Vadász urnak szives megjelenéséért az A. T. nevében köszönetét fejezte ki, felkérve őt egyszersmind, hogy a mozgalom czélja s lényegeit, melynek sikeréért hetenként tart összejöveteleket a szabadkai pinczér kar, a »Sz. H.«-ban kissé ismertetni sziveskedjek.

Melyet Vadász. N. ur szives készséggel megigérve, szép szavakban köszönte meg az iránta tanusitott tiszteletet.

Málus István titkár helyett — ki a jegyzőkönyv vezetését az elnöki intés daczára elhanyagolta — egyhangulag Boros Ferencz választatott meg.

Ülés bezárás, kelet és hitelesitő tagok nevei.

9. jegyzőkönyv.

Felvétetett 1898. julius hó 4-én a Pest szálló éttermében.

Jelen voltak: tisztikar s a rendes tagok.

Elnök a jelenvoltakat üdvözölve, az ülést megnyitottnak nyilvánitja és felkéri Garab József pénztárnokot a tagsági díjak beszedésére, mint a megalakulástól, azaz 1898. május hó 9-től kezdve julius hó 1-ig a pénztárba befolyt pénzek beszámolásárol.

A beszámolás a következőképen ejtetett meg s történt a kimutatás.

Az A. T. pörsölyébe befolyt május 9-től julius 1-ig 15 frt 16 kr.

Ebből kiadva a következőkre lettek:

Gyüjtő pörsöly	—.70
Wertheim zár és kulcs	—.63
Pénztári s egy jegyzőkönyv	1.—
Rendszabályok nyomtatása 500 példányban	5.
Bem apó növ. utalvány	—.10
Rendőrség	1.50
Összesen	8.93

Mely összeget levonva fenti 15 frt 16 krből Tiszta vagyon marad 6.23

Mely fennmaradt összeg gyümölcsözés végett a takarékpénztárba tetetni és ennek elintézésével elnök bizatik meg.

Több tárgy nem lévén, elnök az ülést berekeszti.

K. m. f., hitelesités.

A nyugdij-intézetünkről.

Budapest, jul. 17.

E hó 12-én tartott *rendkivüli* igazgatósági ülésén ismét fontos határozatokat hozott. A rendkivüli gyülést szükségessé tette a budapesti és szombathelyi választmány megalakitása. A fővárosi választmány megalakitására kiküldve lett Nérey Dezső ur, a szombathelyi választmány végett az iratok egy ottani ügybaráthoz lettek küldve, hogy alakitsa meg ott a választmányt. Felvételre 58 tag jelentkezett, ebből felvétetett 55.

Markovics Domonkos ujvidéki fópinczér pedig egy ügynöknek a felvétele végett provokált határozatot.

Mint alapitó tag 100 frttal hozzájárult ujabban Drechsler Béla, Littke József, Lövenstein és Charles Hoidsick.

Vettésy Béla a debreczeni pinczéregylet elnöke táviratilag jelentette, hogy az ottani egyesület 1000 frttal járul a nyugd. alapitókhez. (Talán csak nem az »Ujkor« 14-iki száma végett? Szerk.) Egyuttal tudomásul adta a jogtanácsos ur, hogy Debreczenben választmányt alakitani »abszolute nem lehet.«

A s.-a.-ujhelyi nyugdijalap gyüjtő-társaság ismét 500 frttal járult az alaptőkéhez.

Több adományozás bejelentese után — ezek közt volt a szegedi Európa-szálló személyzete — s néhány lényegtelen határozat után a gyülés befejeződött.

(Dr. S.—n.)

Válasz a rágalmakra.

— Ügynökök nyilatkozata. —

A Szegeden megjelenő »Ujkor« f. évi jul. elsejéről keltezett számában »Debreczeni hirek« czim alatt P. Gy ur tollabol valótlansagokon felépitett közlemény jelent meg.

Az egyesületet, annak lelkes vezetőségét, becsületes törekvését és példás vezetését kritika tárgyává téve, foglalkozik velünk, mély tisztelettel alióirottakkal is. A milyen igaztalanságok vádját szórja megtevesztett adatok, hamis informacziók alapján az egyesületre, olyan igaztalanságokkal vádol éppen ilyen hamis, czélzatos és teljesen rosszakaratu felrevezetés alapján bennünket.

A debreczeni pinczérek betegsegélyző pénztára, a melynek működése és becsületes munkassága felett a hatóság már nem egy izben fejezte ki dicseretet és osztatlan elismerését, meg fogja adni a méltó választ a szóban forgó czikkre. De nem hagyjuk szó nélkül annak szemelyünkre vonatkozó részét mi sem, ne hogy a rossz informa-

cziók alapján czélzatosan megirt és világgá kürtölt hirnek bárki is felüljön, az bárkit is megtéveszthessen.

A czikkiró azon kezdi, hogy Debreczenben az egyletnek 2 ügynöke van. Ez nem igaz, Debreczenben nincs egylet, itt pinczérek betegsegélyző pénztára áll fenn, a melynek alapszabályai az 1891. évi törvény alapján épültek fel s a melyek egyesületi ügynököt nem ismernek. Mi alólirottak mind a ketten külön birunk elhelyező engedélylyel a megfelelő kauczió alapján és tisztán azért, hogy törekvésünkben minden surlódás ki legyen zárva, társultunk, de a társulás során becsülettel végezzük feladatunkat és mindenkor a tisztesség utján haladunk. Van felettes hatóságunk, a mely müködésünket ellenőrzi s ha mindenkor nem a tisztesség vezetett volna bennünket, Debreczenben, a hol szigoru ellenőrzés alatt állanak az elhelyező intézetek, olyan hosszu időn át fenn nem állhattunk volna. A társulás erkölcsi reputácziónk és a pinczérség érdekében történt.

A mi azt a vádat illeti, hogy az egyleti vagyonból egyikönk lakást kap, rágalom. Rágalom azért, mert Debreczenben Elsner Henrik sajátjából tartja fenn a lakást és az általa fizetett és fenntartott lakásból még ő ád az egyesület czéljaira csekély megtérités czimén helyiséget a magáéból.

A legnagyobb valótlanság pedig az, hogy mi a »Bika« szállodába elhelyezett főpinczértől a fővárosi ügynök honorálása után is külön dijat vettünk. Nem igaz! Tanu rá az üzlet igazgatója. A ki nem is tőlünk, de egyenesen fővárosi ügynöktől rendelte főpinczérét és teljesen, kizárólag csak az honoráltatott, ahhoz mi jogot nem formálhatunk, de nem is kaptunk. A Bikában mindössze 2 pinczér volt a bérlőtársaság óta. Az egyik a ki a fővárosból jött s a kinek közvetitésébe mi be sem folytunk, a másik, a ki jelenleg általunk helyeztetett a Bika szállóba. Hazugság tehát azt állitani, hogy mi a más által elhelyezett főpinczértől is honoráriumot vettünk.

Ennyit tartottunk az igazság és saját reputációnk érdekében szükségesnek kijelenteni és megvilágositani, hogy milyen valótlanságokkal akarnak meghurczolni becsületes törekvésü egyéneket, a kiknek eddigi müködése ellen soha panasz fel nem merült s a kik nem egyszer, éppen becsületes munkásságuk miatt elismerést is arattak.

A megtévesztett hangu közlemény vádló czélja elesik, de annál alkalmasabb arra, hogy kihivja maga ellen és terjesztője ellen mások lesujtó itéletét.

Debreczen, 1898. julius 12.

Glück Adolf. *Elsner Henrik.*

Megjegyzések, válasz a rágalmakra.

A „válasz a rágalmakra", erre igen rövid megjegyzéseim vannak. Én *Kovacsics Ignácz, a Bika-szálló volt főpinczérét már nyolcz éve ismerem személyesen, informáczióimat tőle kaptam.* Nekem nincs okom, hogy Kovácsics Ignácz szavahihetőségében kételkedjem. Ismétlem, hogy K. I. kartársam nekem azt mondta, hogy Paulits küldte Debreczenbe, és midőn a két ügynök K. I.-tól kérte a proviziót, K. Paulitsnak irt és Paulits tudtával kapott Elsner és Glück 40 frtot, Paulits 60 frtot. A többi adatokat is Kovácsics Ignácztól vettem. Hogy lakást kap, Elsner azt maga is beismeri, igaz hogy csak ilyen formán: „Elsner sajátjából tartja fenn a lakást és az általa fizetett és fenn tartott lakásból *még ő ad* az egyesület czéljaira (mi ez?) **csekély megtérités** czimén helyiséget a magáéból." A két ügynök valószinüleg a betegs. pénztárnak nem lesznek tagjai, hanem csak *alkalmazottjai*, az tehát minden esetre feltolakodás lehet E. és G.-től, hogy ők, a „szolgák" védjék az elnökséget.

Ha Kovacsics Ignácz czimét megtudom, majd felhivom, hogy czáfolja ő is meg E. és G. állitásait. Addig is én előbb hiszek Kovácsicsnak, mint két ismeretlennek. Engem nem ér el „a lesujtó itélet", hanem önöket már is kezdi elérni, mert a pinczérség nem fogja többé tétlenül nézni, hogy az elhelyező ügynökök rabszolgái legyenek. — Különben majd egy kicsinyt utánjárok a dolognak és másoktól is megkérdezem, hogy hol van a ***két ügynök hatósági elhelyező dija kifüggesztve és milyen magasak azok?!***

Hogy Önök a „becsületes munkásságuk miatt elismerést is arattak" azt elhiszem. Ez mind *izlés* dolga. — De gustibus non est disputandum.

Én nem leszek többé oly izléstelen, hogy két czubringerrel nyilvánosan perlekedjek, hanem *folytatni fogom megduplázott lelkesedéssel agitácziómat az ügynökök ellen* s e czélra legközelebb Debreczent fogom kiválasztani és megmutatni a „világnak", hogy Elsner és Glück nem ezeket az elhelyező dijakat szedi: borfiu 1 frt, éthordó és kávéssegéd 2 frt 90 kr, ovadék nélküli főpinczér 5 frt, ovadékostól 7 frt 50 kr. Egyuttal fel fogom világositani, hogy egy pinczér sem *köteles* többet fizetni és ha többet merészel kérni az ügynök, akkor zsarol.

Kartársak egyesüljünk a czélból, hogy az egész ügynök rendszert megbuktassuk.

P. Gy.

Előfizetési felhivás.

Felkérjük teljes tisztelettel mindazokat, a kiknek előfizetésük lejárt, hogy azt megujitani azonnal sziveskedjenek. — Továbbá pedig felkérjük azon t. előfizetőinket, kik lakást és helyt változtatnak, hogy uj czimeiket velünk haladéktalanul tudassák.

Az „Ujkor" előfizetési ára:

Magyarországon:		Külföldön:	
Egész évre	6.— frt.	Egész évre	6.80 frt.
Félévre	3.— „	Félévre	3.40 „
Negyedévre	1.50 „	Negyedévre	1.70 „

Az „Ujkor" kiadóhivatala.

Kiknek előfizetése lejárt, lapunkhoz postautalványt mellékeltünk.

Különfélék.

Az O. P. E. alapszabály tervezete könyv alakban. Felkérjük a mozg. bizottság elnökségeit, valamint az O. P. E. ügyében minden vezér egyént, fürdők és azon városokban, hog még mozg. biz. alakitva nincs, hogy mindenüvé ily helyekre a kartársak létszámához képest az alapszabályok áttanulmányozása s czélja teljes megismerése végett — a megrendelésre vonatkozva intézkedni sziveskedjenek.

A M. O. P. E. alapsz. könyvecskék 1 példányának ára 25 kr.

Egyesek, mint kisebb vasuti vendéglőkben az ár beküldését levél bélyegekben is eszközölhetik.

Az A. sz. könyvecskék lapunk szerkesztősége s kiadóhivatalában, mint mindenütt, hol mozg. bizotts. s A. T. van, kapható.

Az „Ujkor" szerk., Szeged.

A mozg. bizottságok elnökségeinek becses figyelmébe bocsátjuk, hogy az A. társasági jelvények megrendelését illetőleg tájékozási szempontból forduljanak a szegedi m. b. elnöke, Randvégh Józsefhez. — Czim: „Ujkor."

Felkérjük az összes mozg. bizottságok t. elnökeit, hogy az összejövetelek hivatalosszerü napját s a helyiség czimét, hol az összejövetel tartatik, a mozg. bizotts. titkárai utján lapunkkal egy levelező-lapon tudatni sziveskedjenek.

Mozg. bizottságok összejövetelei. *Az O. P. E. előkészitését vezető bizottság Szegeden* összejöveteleit minden hétfőn tartja, állandó helyiség a Millenium-kávéház. A bizotts. czimére levelek s minden az ügyre vonatkozók az „Ujkor" szerkesztőségéhez intézendők.

Az érsekujvári mozg. bizottsága összejövetele hetenként szerdán, a *Krendt*-féle söresarnokban tartatik.

Személyi hir és helyváltozások. *Gmell* Lajos ügybuzgó szaktársunk f. hó 15-én Rumára utazott és foglalt éthordói állást a Klein-féle szállodában.

Szeybold Ignácz ügyszerető kartársunk N.-Szebenbe utazott, hol állást a Román Császár szállodába nyert.

Hafner Antal őszinte ügybarátunk Budapestre utazott.

Varjassy Jenő lelkes eszme hivünk a napokban Szegedre érkezett.

Leitgelb József a b.-csabai m. b. elnöke Csizfürdőről, hol hét hetet időzött, egészsége helyreállitása végett, f. hó 19-én jött vissza, a mikor is Szegeden kiszállva, az O. P. E. előkészit. v. bizottság elnökével folytatott hosszabb és behatóbb értekezéat az uj megállapodások és ügyteendőkre nézve. Innen másnap, 20-án Csabára utazott üzletét átvenni.

Jegyváltás. *Baldauf Izabella* Német-Ujvár, *Horváth József* Kis-Czell, jegyesek. A mult héten lepett meg bennünk ezen örvendetes hirrel a posta, s a ki ezt küldte, tisztelt szaktársunk s igazi ügybuzgónk Horváth József, jelenleg a szent-gothárdi Korona-szálló főpinczére. Szaktársunk, a ki Kis-Czellben egy most ujonnan épülő kávéházat, „Magyar Király kávéház" czimen fog megnyitni, f. é. október 1-én a nősüléshez látott, hogy az időre majd legyen egy kedves társ, a kivel majd az üzleti gondokat megosztva, részesüljön azon igazi létörömökben, a miket szerezni csak is egy szivből szerető és hü feleségecske tud. — A boldog pár tisztán szerelemből kötött frigyéhez a leghőbb szerencsekivánatainkat igazi örömmel küldjük.

Az embertelenség netovábbja. Alábbi sorokat egy köztiszteletben álló szaktársunk küldte be, a melyekből ugyancsak kitetszik, hogy a haszonlesés, vagy üzleti tudatlanság áldozatul néha még majdnem emberéletet is követel. Az igazán megszégyenitő esetet, melynek megtörténtét bizonyitja szaktársunk felelősséget vállalása, a következőképen adjuk:

Tek. szerkesztő ur!

Tisztelettel felkérem, hogy alábbi soraimat b. lapjának legközelebbi számában kitenni sziveskedjen.

Menyasszonyom, Csader Katicza, mint főzőnő volt alkalmazva Debreczenben *Márkus Jenőnél*, Dreher söresarnok a hol az emberfölötti (nem egy gyenge nő) konyhai munkától megbetegedett. Folyó hó 1-én este, a mikor oly rosszul volt, hogy a konyhába nem volt képes lemenni, a főnök őt a konyhába erőszakkal vitette le. Mint ő mondá *parancsolni*, miután neje a konyhai dolgokban semmit sem tud. (Gyönyörü szép mentség.) Ezen este az amugy is teljesen beteg nő annyira rosszabbul lett, hogy két orvos járt nála, mig engem sürgönyileg hivott beteg ágyához. A szivem majd megszakadt, a mint nagy beteg menyasszonyom látom, a kit egészségében majdnem teljesen tönkre tették a szivtelenek a sok dologgal.

Sok kérésre egy kis borlevest 10 óra tájban felküldtek a betegnek, dél azonban már rég elmult a nélkül, hogy csak egy kis üres levest is küldtek volna. Midőn pedig ezt kérettem, a vendéglősné (ő nagysága?) e szavakat üzente vissza: „Szakácsnéért sürgönyöztem, én nem küldök neki ebédet."

Természetesen azonnal mentem magam, rendeltem és kifizettem az ebédet, miközben a főnöknek szemére vetettem, hogy az ily eljárás — oly személyzetével szemben, a ki betegségének ő az okozója — egy cseppet sem méltányos. Miért? Azt a sok hust felbontani, mi egy erős konyha mészárosnak is untig elég dolgot ád — egy nőnek s továbbá midőn akarata ellenére betegen a konyhára leviteti s ott félholtra dolgoztatja. Ez több mit ember embertől kivánhat.

Szóváltásunkra jött be a vendéglősné, a ki előbbi szavait csunya *czigány asszony módra* letagadta.

Hogy ilyesmi még meg is történhessen manapság, az majdnem lehetetlen.

Én persze a történtek után semmi szin alatt sem hagytam volna ott menyasszonyomat, a ki azon *embertelenségnek* reá nézve szomoru következményeit még ma is sinyli.

Midőn pedig soraim valódiságát bizonyitani tudom, azokért teljes felelősséget vállalok.

Eperjes, 1898. 12/VII. Kiváló tisztelettel

Föglein Ignácz
főpinczér, Berger szálloda

Achátz Ferencz, mint a szabadkai pinczéregylet ügynöke. Ki ne ismerné *Achátz Ferencz* bátyánkat, mint vezértitkárunk Hegyháti S. mondja, a szabadkai pinczérek nestorát! Mint vendéglős van hosszabb idő óta Szabadkán és kiséretí szemmel, figyelemmel az uj pinczér csemetéket, a mostani pinczér ifjuságot.

Hej, hej, gyerekek, amikor még magam is ily időben voltam! . . persze ha nem is mondja, de gondolja sokszor.

A szabadkai M. P. A T. elnöke Somogyi Antal ur a napokban tudatta a szerkesztőséggel a megválasztás eseményét, hozzáfüzve egyszersmind, hogy: *Achátz bátyánk* még csak most tehet és fog is tenni ügyünk az O. P. E. ügyében. Ha mindenki ugy volna ez ügynek létesitésén, mint ő, akkor már czélunk még ez év végén elérve lenne.

Ezt irja az A. T. elnöke, a miért mi Achátz Ferencz bátyánknak csak őszinte elismerésünket nyilváníthatjuk. Midőn pedig ezt teszszük, egyben felhivjuk a *közfigyelmet* Achátz Ferencz, mint a szabadkai pinczér egylet megválasztott ügynökére.

Czim: Achátz Ferencz Szabadka.

Egyöntetüség. Országos mozgalmi ügyeink központi vezetője Tóth Endre ur, szakdolgok és ügyekben e nagy praktikáns, az előkészitést vezető bizottság legutóbbi ülésén az O. P. E. létesülésekor a központ mint fiókók elhelyezési ügyvezetés egyöntetüségére vonatkozva, az ő általa már a házilag kezelt elhelyező irodák felállitásánál is tervezett szabályszerinti eljárást a következőkben ismertette.

Az O. P. E. helyeszközlő irodái felállitása s müködése megkezdésekor, minden irodában, ugy a központ mint a fiókhelyeken kiállittatik egy kinálat-keresleti iv, a melynek egyik lapjára a helyeszközlést vezető, az az állást keresők vagyis a napi jelentkezők névsorát irja, mig a másikon a megrendelők neveit tünteti fel és sokszorositja (Hectograph) ezt annyi példányban, a mennyi számuk a helyeszközlő irodáknak, ide számitva a központot is. És az ekkent kiállitott és sokszorositott iveket az irodák a délutáni zárlat után egyik a másiknak megküldi, mi által egyszersmind az a — mondjuk — itt Szegeden állást kereső főpinczér vagy éthordó nemcsak a szegedi, hanem az összes irodákban jelentkezett. — Szóval pedig ekkor majd nem lesz kénytelen az a *pinczér* azon városból, hova elhelyezésért fordul — mint jelenleg — utazni a másik esetleg a harmadik városba csak azért, hogy álláshoz mielőbb juthasson, miután ez esetben nem egy, hanem már a másik napon az összes elhelyező irodákban bejelentette magát.

A Szikszay-vendéglő. A hires Szikszay Ferencz, a kinek nevét s üzletét nemcsak Budapesten, hanem az egész ország ismerte s a ki a vendéglős ipar mint a főváros magyarositása körül magának elévülhetlen érdemeket szerzett, e szaktérről visszavonult, hogy hátralevő többi napjait békésen és nyugodtan élhesse le. A jó hirnevéről ezen páratlan szakfő, kitől a 23 évig birt vendéglőt a kőbányai részvény sörfőzde vette át, a napilapok hasábjain szép és megható szavakkal bucsuzott volt üzletének közönségétől.

Külföldi pinczérek. Több helyről s különösen fürdőkről kaptunk már oly értesitéseket, hogy egyes üzletekben a szezonon keresztül csupa külföldi pinczérek vannak alkalmazva, a kik is nyárára berándulnak hozzánk (üres zsebbel persze) és télire ismét sietnek vissza német hazájukba a Magyarországon szerzett pénzzel. Miután pedig az ilyen sehonnaik miatt hazai pinczérségünk esik el a biztos keresettől, (igen, mert azok vannak a legjobb helyeken) s hogy legalább ez a jövőben meg ne történhessen, felszólitjuk mindazon kartársainkat, akik ilyen üzletek, hol nem hazai pinczér van alkalmazva, főnökeinek pontos czimét szerkesztőségünkkel tudassák.

A Londoni Magyar Pinczér-Asztaltársaság felhivása. Hazánkfiai, londoni kartársaink az O. P. E. mozgalmak megindulása után nem sokára megalkották Londonban a magyar Pinczér-Asztaltársaságot. Az Aszt. Társaság megalakitói Frenreis Ede, Taschler Gyula, Kiss István stben egy valójában ideális és nemes czélt akartak ezzel megvalósitani: Megalakitani Londonban a magyar pinczérek otthonát. És derék kartársainknak e nemes törekvését szép siker követte. A megalakult A. T.-nak eddig Londonban „Magyar pinczérek" 30 r. tagja és egy pártoló tagja van. Magyarországból eddig még csak a nagy ügybarát, kiváló szakfőnk *Glück Frigyes* a budapesti Pannonia szállodása a londoni Magyar P. A. T. pártoló tagja, ki is az A. T.-ot nemes pártolásban részesitve, még a mult hetekben elküldött annak czimére 12 frtot pártoló tagsági dij fajében.

A L. M. P. A. T. Glück Frigyes szállodás urnak nemes pártfogásért itt e helyen is leghálásb köszönetét nyilvánitja.

A londoni M. P. A. T. elnöksége továbbá azon kartársakhoz, kiknek szándékuk van külföldre kimenni, a következő felhivást bocsátja:

Szeretett hazánk, Magyarhon pinczérkarához!

Látva és érezve azon elnyomottságot és szigeteltséget, a melyben vagyunk mi magyar pinczérek itt az idegenben s olvasva „Ujkor"-unknak mozgalomra buzditó sorait, határoztuk el magunk között — mely határozatra különösen azon gondolat vezetett, hogy mi Angolhonban is magyarok akarunk maradni — miszerint alakitunk egy „magyar pinczér-kör"-t s ez által különválva leszünk a sok mindenféle fajta pinczérségtől, kik itt Londonban sereg számra vannak. De ilyképen, utóbbi és a hazafias czélunkon kivül még azt is elérjük, hogy azon magyar kartársaink, kik itten hely nélkül vannak, egyik vagy másikunk révén üzletbe juthat és ez által megmenekültünk az ügynöki zsarolásoktól. Miután pedig körünknek legfőbb czélja az, hogy itt Londonban a magyar pinczérség minél nagyobb tért hóditson és hogy a ki ide kerül, ne az idegen fosztogatók s az ügynökök zsarnok karmai közé jusson, hanem körünkbe jőve, itt ugy találja és érezze magát, mint odahaza. Mi végből hivjuk fel kartársainkat, különösen pedig azokat, kiknek szándékuk külföldre kijönni, hogy körünkbe belépni s ezen esetben a tagsági dijat (melyért az esetben, ha itten megszorulna, lakás, élelem és pénzsegélyben fog részesülni) *6 hóra* 3 frt 60 kr. (1 hó 60 kr. 3 siliing) a következő czimre beküldeni sziveskedjék:

Frenreisz Edvard
(a magyar p. kör elnöke.)

Davies Hotel. *London.*

Mi pedig, miután a londoni magyar pinczérek közül jelenleg 15-nél több van üzlet nélkül, kik is — tekintve a L. M. P. Körnek még csak kezdetlegességét és vagyontalanságát — az üzletben levő kartársak támogatására vannak kényszeritve és hogy mindez utóbbiakon könnyitve, mint pedig módot nyujtva a körnek, kis alaptőke gyüjtésre kérjük fel a humanus érzelmü szállodás, vendéglős és kávés urakat, ugyszintén tehetősebb főpinczér szaktársainkat, hogy a hazafias czélu és egymás felkarolására alakult *Londoni Magyar Pinczér Kör alaptőke gyüjtését* karolják fel és támogassák egy kis pénzbeli segélylyel. *A pénzek e czimre: Frenreisz Edvard Davies Hotel London küldendő.*

Egy igaz ügybarát levele.

Megjött a mi Dávid Sándorunk, az igaz ügybarát, a kiről már mi magunkban annyi sokat töprenkedtünk, tanakodtunk. Hol van ő, hol járhat? merre hordja-viszi sorsa, végzete, a mi jó Dávid Sándorunkat?

Ezt kérdezgettük körülbelől egy hónapon keresztül, mialatt el nem tudtuk gondolni, hogy ugyan, ha van, hát merre és hol van? Vagy talán valami érte volna? Ez még csak eszünkbe se jutott. Pedig sajnos, hogy éppen ez utóbbi, a mire még csak nem is gondoltunk, lett igaz. Beteg volt és nagy beteg a mi lelkes ügybarátunk, s mint ilyen töltött keresztül egy egész hónapot. Hü azt a kie van, egy hónapig betegségbe lenni, hiszen ez több a soknál! De hála, hála az egek Urának, hogy a mi nagy betegünk már ismét nem beteg és hogy egészséges és vidámkedélyü leveleit mint olvastuk eddig, olvashatjuk ezután is. Kivánjuk tehát, hogy sorsa ily kellemetlen dolgokkal — mint betegség — ne alkalmatlankodjon többet a mi igaz ügybarátunknak, a kinek az ő őszinte ügybuzgóságáról tanuskodó levelét itt adjuk át t. olvasóinknak.

Nagyon tisztelt szerkesztő ur!

Ugyebár nem is tudja elgondolni annak okát, hogy én ily soká nem adtam magamról életjelt. Beteg voltam, beteg s majdnem egy teljes hónapig. Csakis az itteni csodás gyógyerejü levegőnek és jó fürdőknek köszönhetem, hogy ujra mint egészséges egyén tölthetem be állásomat és láthatok szent ügyeinknek mivelete után. Ez utóbbit illetőleg, felgyógyulásom után az volt a legelső gond s teendőm, hogy lépéseket tettem az Asztal-Társaság mint mozg. bizotts. megalakitása végett. De bizony minden jó szándék, minden törekvésem hiába volt, szavaim visszhangra nem találtak, miután *leider*, hogy itt több a brünni és bécsi kollega, (no de ezek ellen majd nekünk is lesz szavunk, Szerk.) mint a budapestiek, akik aztán kézzel fogható, hogy a magyar pinczérrel miért nem szimpatizálnak?

Gondoltam tehát, ha már ezen tervemmel nem érek czélt, legalább »Ujkor«-unk érdekében teszek meg a mit tehetek. És ezen fáradságom nem is veszett kárba, a mennyiben sikerült eddig 6 előfizetőt gyüjtenem, a melynek összegét mai postával a t. szerkesztőség czimére fel is adtam. Kartársaim, a kik b. lapjára előfizettek s a kiket kérek mai naptól felvenni az előfizetők névsorába, a következő negyedévesek. Vohmann Károly főpinczér, Klafszky István és Stampfel Ferencz p. curszalon, Csobits László éth. Vildétterem, Jozits Márton Teplitz-szálloda s egy a hatodik vagyok köztük én.

Midőn még kedves szerkesztő urnak b. tudomására hozom, hogy Voczet Adolf ügyszerető kartársunk, ki a Szikszaynál volt, ide érkezett, kinek is lapja »Cursalon« czimzendő, egyuttal s ujra kérem, hogy ne nehezteljen (mindent, csak ezt nem) amiatt, hogy szerény soraimra ily soká várattam és hogy fenti ok miatt mindeddig ügyünk érdekében mit sem tehettem. Ám ezután, a mi csekély tehetségemtől kitelik s a mit csak tehetek, megteszek mindent szives örömmel, legkivált pedig b. lapja s lapunk az »Ujkor«-nak állok mindig rendelkezésére, ha annak érdekéről van szó. Bár igy fogná fel ezt minden tisztelt szaktársam, mint jó magam, hogy egy oly lapot, a mely csupán csak a mi érdekünk s mintegy létjövő szabadságunk kivivásáért indult meg és küzd azóta, nemcsak elolvasni s annak sorain felbuzdulni, hanem azt felkarolni kell. De remélem és merem hinni, amiről különben lapunkban már többször is olvastam, hogy vannak körünkben több nemeskeblü szaktársak, kiknek e tekintetben fogalomalkotás és gondolata az enyémmel egy. De legyünk is, mert ügyünk sikere s czélunk mielőbb megvalósitását biztosnak csakis igy láthatjuk.

Most pedig, miután egyéb különöst — minthogy az idei szezon kedvezőtlen s e miatt ugy az üzleti mint a kereseti viszonyok nem kielégitők — nem irhatok, soraim bezárva „Isten Önnel"-t mondok kedves szerkesztő urnak, mely után magamat szives jó indulatába ajánlva, maradtam a legőszintébb tiszteletem kifejezésével

Trencsén-Teplitz, 1898. julius 10.

Dávid Sándor,
főpinczér.

TÁROGATÓ.

Schopenhauer.

Eltemeték a nagy Istent, mint közönséges embert,
A csunya földnek gyomrába:
Hogy a porból „feltámadjon": elhelyezék a szent testet,
Sirba, „örök" nyugalomra.
Ugy született ő, mint ember, de ugy halt meg, mint
Ki teremtett és alkotott; [egy Isten,
Mint alkotott a Természet a lángeszü tüneményen,
Amit aztán elpusztitott.

Világot teremtő Isten! ki kormányzod s uralkodol
A határtalan Kozmoson;
Ki alkotál embereket: vagy-e, létezel-e és hol?
Ki a magoldó a világon?
A nagy aggelő, mely alkot hőknagy igazságokat,
S törvényeket embereknek;
Vagy a kicsing, amely csak szül szenvedő aktalanokat,
Elpusztulásunk, Semminek?

Ős hatalmas Mosagetesz! lángelnék nagy királya,
Ki teremtél az világot;
Bár a porhüvely, mely téged borított, immár elpusz-
Halál itt hagyá a lángot; [tula:
Mely világot alg fénygesen, mint az örökön égő Nap,
A tűzpe ész sötétjében;
Sugarai nem eskitnek, hanem a szem más erőt kap,
Mindent meglátni az Úrben.

Világoniesz! ki élni és létezni fogsz örökké,
Míg az Angay él és mozog;
Mert Te vagy az Erő, mely azt mozgatja s alkotád éppé
A Kosmost, mely körben forog.
Te benned testesült meg a Kezdet és Vég igazságu:
Az erőben az okszat;
Te általad fejezte ki magát az eszmény nagysága,
S a teremtő nagy léttudat.

Regensbogen József.

Mai számunkból térszüke miatt kimaradtak: **„A nagy közönség“** és **„Pinczér élet Londonban.“**

Mai számunk tárgyhalmaz miatt egy napot késett!

Egy vén épület.

Repül a nagy idő
Mint szem pillanatja,
Ki sebtével nem ér,
Azt messzire hagyja.

Itt hagytak téged is
Szegény vén épület . . .
Hol azok, kik ifjan
Láttak még tégedet?

Ifjai leventéi
Ősi bajnok népnek,
Kik nigalmasságok
És harczoknak éltek.

Kik, ha véres csaták
Harczaiból jöttek,
Sziklafalaid közt
Vig torokat ültek.

Nem voltak ekkoron
Csöndesek falaid,
Vigság és mulatság
Közt folyták napjaid!

Hej, de mult az idő
Ifjak öregedtek,
A te éveid meg
Egyre többesedtek.

Most már négy századnak
Terhe vállaidon,
Rom s a pénség látszik
Mohos falaidon.

Rozoga tetődnek
Romlanak a szelek
S ugy látszik, nincs igen
Ki gondolna veled.

Igy állsz vén épület
Most engészet között,
Nótét szobáidban
A csöndesség örök.

Nem hallik most ottan
Mulatók danája,
Hej, te vén épület,
Betegek tanyája! . . .

Tardy Gábor.

Szerkesztői üzenetek.

Guth J. Levél megy.

Bálint Lajos. Ugy lesz.

B. Már javult alaposan. Még csak egy kis eszmefáradozás és gyakorlat, — a siker szép és biztos.

Lengyel M. Várjuk s ha lehet többekkel! Fogadja előre is őszinte köszönetünk.

Hafner A. Ott esodát kell tenni. A vizet vérré változtatni és a halottakat életre támasztani kell. Levél megy!

Ragoss. Hogyne! Amint mikor a Krisztus keresztje előtt magunkra keresztet vetünk s az Istent pédázó kép előtt kalapot emelünk: e kettő olyan. O. P. E. igen, de nyugdíj-intézet e nélkül fenn nem állhat. Utóbbi sorára csak azt jegyezzük meg, hogy ön velünk teljesen egy nézeten van. Üdvözöljük.

HIRDETÉSEKET

az „UJKOR“ részére jutányos áron elfogad a kiadóhivatal. (Szeged, Polgár-utcza 21. sz)

Staffner **Sebestyén**

első alföldi vésnöki műterme

Szeged, iskola-utcza 9. szám.

Ajánlja magát mindennemű vésnöki munkák legszebb és leg olcsóbb kivitelére, u. m.: **monogrammok evőeszközökre fehérneműk bélyegzése szállodák részére kitörülhetlen jelző tintával, ruggyanta-bélyegzők, kivágott ezüst monogrammok szivartárczákra.**

A tek. szegedi Pinczér-Asztaltársaság jelvényeinek

szállítója. nemzeti szinben zománczozva.

Valódi szegedi házilag készült

I. rendű tojásos tarhonya

a legjutányosabban kapható

Fürtös J. és Társa

tarhonya készitő telepén

Szeged, Vitéz-utcza 22. szám.

Vendéglősöknek igen fontos.

A legkitünőbb, válogatott paprika-hüvelyekből őrölt valódi szegedi

I. rendű édes nemes rózsapaprika

eredeti és hamisitatlan minőségben, jutányos áron kapható

Fürtös J. és Társa

paprika-gőzmalmában

Szegeden, Vitéz-utcza 22. sz.

SCHWARCZ MIKSA

URI ÉS NŐI CZIPÉSZ

Szeged, Kölcsey-u. 12.

Ajánlja a t. szállodai, kávéházi és vendéglői uri és női

alkalmazottaknak a legjobb anyagból lábbelijeit.

A t. pinczér urak által Szegeden legjobbnak elismert lábbeliek szállitója.

Érzékeny lábakra különös gond fordittatik.

Nyomatott Schulhof Károly könyvnyomdajában Szegeden.